

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 29.1.2014
COM(2014) 43 final

2014/0020 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o strukturálních opatřeních zvyšujících odolnost úvěrových institucí EU

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2014) 30 final}

{SWD(2014) 31 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Od počátku finanční krize Evropská unie (dále jen „Unie“) a její členské státy pracují na zásadní reformě finanční regulace a dohledu.

V oblasti bankovníctví Unie zahájila řadu reforem s cílem vytvořit bezpečnější, spolehlivější, transparentnější a odpovědnější finanční systém fungující ve prospěch ekonomiky a společnosti jako celku. Velikost bankovního sektoru Unie však je i nadále značná, a to v absolutním (42,9 bilionu EUR) i relativním vyjádření (téměř 350 % HDP Unie). Velikost jednotlivých největších bank v Unii podle aktiv zhruba odpovídá nebo se blíží velikosti HDP jejich domovské země. Stále platí, že velikost těchto bank nedovoluje jejich selhání („*too big to fail*“) a zároveň znesnadňuje i jejich záchranu. Jejich struktura je také příliš složitá na to, aby bylo možné řešit jejich problémy.

V této souvislosti komisař Barnier v listopadu 2011 oznámil zřízení odborné skupiny na vysoké úrovni, jejímž úkolem bylo posoudit potřebu strukturální reformy bankovního sektoru Unie. Předsedou této skupiny byl Erkki Liikanen, guvernér Finské centrální banky¹. Ve své zprávě, předložené v říjnu 2012, skupina uvedla, že je nezbytná restrukturalizace bank, která doplní stávající reformy. Doporučila povinné oddělení obchodování na vlastní účet a dalších vysoce rizikových obchodních činností do samostatného právního subjektu v rámci bankovní skupiny. Oddělení by bylo povinné pouze pro banky, v jejichž případě by činnosti, jež by měly být odděleny, představovaly významný podíl činnosti banky². Dne 3. července 2013 přijal Evropský parlament velkou většinou zprávu z vlastní iniciativy s názvem „Reforma struktury bankovního odvětví EU“³, která vítá strukturální reformy na úrovni Unie, jež mají řešit obavy ohledně bank, jejichž velikost nedovoluje jejich selhání⁴.

Tento návrh představuje stěžejní odpověď Unie na problematiku bank, jejichž velikost nedovoluje jejich selhání. Jeho cílem je zabránit tomu, aby se projevila reziduální neřízená rizika v bankovním systému Unie. Omezí umělé zvětšování bankovních rozvah, zejména o činnosti čistě spekulativní povahy, čímž se sníží riziko, že banku v selhání budou muset zachraňovat daňoví poplatníci; sníží se i náklady a složitost řešení problémů, bude-li nutné. Je také důležitým doplňkem směrnice, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků (dále jen „směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank“).⁵

Strukturální reforma dosud nebyla součástí mezinárodního programu reforem schváleného skupinou G20. Řada jurisdikcí po celém světě nicméně přijala nebo navrhla opatření, která mají řešit výše uvedené problémy. V posledních letech se reformami zabývalo několik

¹ Mandát a seznam členů viz http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf

² Odborná skupina na vysoké úrovni dále doporučila mimo jiné následující: 2) v závislosti na plánu obnovy a řešení problémů může být nutné oddělení dalších činností; 3) použití odepsání závazků (*bail-in*) jako nástroje řešení problémů; 4) přezkum kapitálových požadavků na úvěry související s obchodními aktivy a nemovitostmi; a 5) opatření zaměřená na posílení správy a kontroly bank s cílem posílit dohled nad bankami a tržní disciplínu.

³ Evropský parlament (McCarthy 2013), Reforma struktury bankovního odvětví EU, 2013/2021 (INI).

⁴ Pojem „banka, jejíž velikost nedovoluje její selhání“ zahrnuje také skutečnost, že význam, propojenost a složitost banky nedovolují její selhání. Viz také Evropská komise (2013b).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady xx/xxxx/EU, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS a 82/891/ES, směrnice 2001/27/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L xxx).

členských států (Německo, Francie, Spojené království a Belgie). Spojené státy nedávno přijaly tzv. „Volckerovo pravidlo“, zakazující bankám obchodovat na vlastní účet. Mezinárodní organizace kromě toho vyzvaly k celosvětové diskusi o bankovních strukturách a obchodních modelech. Vzhledem k množícím se reformním snahám v této oblasti a s cílem zabránit nepříznivému dopadu duplikujících se nebo neslučitelných opatření na mezinárodně působící banky vyzvali vedoucí představitelé skupiny G20 na posledním summitu v Petrohradě Radu pro finanční stabilitu (FSB), aby posoudila přeshraniční soudržnost strukturálních reforem bankovníctví a jejich vliv na globální finanční stabilitu. Tento návrh pozorně sleduje vznikající mezinárodní úsilí o koordinaci a uznává potřebu zabránit příležitostem k regulatorní arbitráži.

Tento návrh je doprovázen přímo souvisejícím návrhem řešícím další kanál finanční náklady, a sice vzájemnou propojenost účastníků trhu včetně systémových bank prostřednictvím neprůhledných obchodních vazeb v rámci obchodů zajišťujících financování (*securities financing transactions*). Zelená kniha o stínovém bankovníctví, kterou Komise předložila dne 19. března 2012⁶, uznává, že přísnější regulace bankovníctví by mohla vést k přesunu značné části bankovních činností mimo hranice tradičního bankovníctví směrem ke „stínovému bankovníctví“, které je definováno jako „systém zprostředkování úvěrů, který zahrnuje subjekty a činnosti mimo standardní bankovní systém“.⁷ Dne 20. listopadu 2012 přijal Evropský parlament usnesení o stínovém bankovníctví⁸, v němž zdůraznil potřebu zajistit větší transparentnost struktury a činností finančních institucí, jakož i potřebu toho, aby orgány dohledu znaly objem činností stínového bankovníctví, jako jsou repa a půjčky cenných papírů. Dne 4. září 2013 Komise ve svém sdělení o stínovém bankovníctví⁹ zdůraznila, že pro sledování rizik spojených s propojením, nadměrným využíváním pákového efektu a procyklického chování bude mít zásadní význam větší transparentnost obchodů zajišťujících financování (*securities financing transactions*), jimiž jsou například repa a půjčky cenných papírů, jiné rovnocenné transakce a rehypotekace.

Zbývající část této důvodové zprávy obsahuje pouze prezentaci tohoto návrhu týkajícího se strukturálního rozdělení úvěrových institucí.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Zúčastněné strany byly konzultovány při několika příležitostech. Odborná skupina na vysoké úrovni se během svého mandátu setkala s řadou zúčastněných stran a uspořádala veřejnou konzultaci se zaměřením na banky, podnikové a retailové klienty a jejich sdružení¹⁰. Komise v říjnu 2012 rovněž uspořádala veřejnou konzultaci se zúčastněnými stranami¹¹. Strukturální

⁶ COM(2012) 102 final, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/shadow/green-paper_en.pdf

⁷ Tato definice byla vypracována ve zprávě FSB ze dne 27. října 2011 o posílení regulace stínového bankovníctví a dohledu nad ním, http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111027a.pdf

⁸ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=EN>

⁹ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu: Stínové bankovníctví – ošetření nových zdrojů rizik ve finančním sektoru, COM(2013) 614 final.

¹⁰ Konzultace odborné skupiny na vysoké úrovni o reformě struktury bankovního sektoru EU, květen/červen 2012. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/banking_sector_en.htm. Odborná skupina na vysoké úrovni obdržela 83 odpovědí, z nichž velká většina pocházela z bank a jiných finančních institucí, následovaných retailovými klienty a jejich sdruženími a nakonec firemními klienty.

¹¹ Konzultace k doporučením odborné skupiny na vysoké úrovni ohledně struktury bankovního sektoru EU, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/hleg-banking_en.htm. Z 89 obdržených odpovědí přišla téměř polovina od bankovního sektoru.

reforma bank a potřeba koordinované akce na úrovni EU byly rovněž předmětem diskusí s členskými státy.

Při přípravě posouzení dopadů uspořádala Komise na jaře 2013 další veřejnou konzultaci se zúčastněnými stranami a vyzvala banky, aby modelovaly dopad různých možností strukturálních reforem¹². 500 reakcí na tuto konzultaci zdůraznilo rozpor mezi bankami na jedné straně a spotřebiteli a nebankovními finančními podniky na straně druhé. Zdrcující většina bank byla proti strukturálnímu rozdělení; spotřebitelé byli většinou pro. Názory ostatních kategorií respondentů byly vyváženější.

V březnu 2013 byla zřízena meziútvarová řídicí skupina pro strukturální reformu bank složená ze zástupců generálních ředitelství COMP, ECFIN, EMPL, ENTR, JUST, MARKT, SG, SJ, TAXUD a JRC. Tato skupina se sešla v březnu, dubnu a září 2013 a podporovala práci na posouzení dopadů.

Návrh posouzení dopadů byl 19. září 2013 předložen výboru pro posouzení dopadů (dále jen „výbor“) Komise a byl s výborem projednán 16. října 2013. Výbor dne 18. října 2013 vydal doporučení ke zlepšení. Hlavní doporučení byla: i) zlepšit popis problému a základní scénář, ii) lépe popsat a vysvětlit možnosti reformy, iii) lépe posoudit dopady a lépe prokázat účinnost zvolených možností reformy, iv) lépe prezentovat stanoviska zúčastněných stran a v) doplnit slovníček pojmů. Útvary Komise revidované posouzení dopadů znovu předložily 18. prosince 2013 spolu se samostatným dokumentem vysvětlujícím výboru, jak byla jeho doporučení zohledněna. Výbor následně 15. ledna 2014 vydal kladné stanovisko a zároveň uvedl doporučení k dalším zlepšením. Zejména žádal o posílení analýzy odůvodněnosti navrhovaných opatření, alternativních možností reformy, dopadu a stanovisek zúčastněných stran ohledně opatření transparentnosti, která byla začleněna až při předložení konečné verze posouzení dopadů. Výbor rovněž doporučil další zdokonalení prezentace možností strukturálních reforem a posouzení dopadu a účinnosti zvolených možností reformy. Konečná verze posouzení dopadů výrazně rozšířila analýzu transparentnosti reformních opatření a dále rozpracovala dvě další doporučení výboru.

Pokud jde o celkové náklady a přínosy tohoto návrhu, bylo posouzení dopadů provedené v souvislosti s tímto návrhem předmětem kvalitativní analýzy a kvantitativního modelování. Posouzení dopadů dospělo k závěru, že nepřímé subvence jsou značné, i když závisejí na velikosti banky a míry její propojenosti. Cílem tohoto návrhu je zajistit, aby byla zachována křehká rovnováha mezi prevencí systémových rizik a financováním udržitelného hospodářského růstu při současném patřičném zohlednění zřejmých přínosů vyplývajících z rozmanitosti bankovních modelů v Evropě.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Právní základ a subsidiarita

Právním základem tohoto nařízení je čl. 114 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který umožňuje přijetí opatření ke sbližování ustanovení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Jednotná pravidla týkající se struktury bank zvýší finanční stabilitu v Unii, přispějí k lepší integraci finančních trhů, usnadní řádné řešení problémů a obnovu skupiny, zkvalitní

¹² „Konzultace Komise ke strukturální reformě bankovního sektoru“, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/banking-structural-reform/index_en.htm. Útvary Komise obdržely více než 500 odpovědí. Pocházely od bank a ostatních finančních institucí, od podnikových klientů, investorů, veřejných orgánů, sdružení spotřebitelů (11 reakcí) a jednotlivců (439 reakcí).

přeshraniční poskytování služeb a usazování v jiných členských státech, omezí narušení hospodářské soutěže a zamezí regulatorní arbitráži.

Některé členské státy navrhly nebo přijaly opatření strukturální reformy u svých vnitrostátních bankovních systémů. Existence nejednotných vnitrostátních právních předpisů, které nesledují stejné cíle politiky způsobem, jenž je slučitelný a rovnocenný s mechanismy předpokládanými v tomto nařízení, zvyšují pravděpodobnost narušení pohybu kapitálu a investičních rozhodnutí. Za absence úpravy na úrovni Unie budou banky nuceny přizpůsobit svou strukturu a operace státním hranicím, čímž dále vzroste jejich složitost a zvýší se fragmentace.

Nejednotné vnitrostátní právní předpisy by také oslabily úsilí o stanovení jednotného souboru pravidel uplatnitelného pro celý vnitřní trh a vytvoření efektivní bankovní unie, neboť by omezily účinnost jednotného mechanismu dohledu¹³ a budoucího jednotného mechanismu řešení problémů¹⁴. Kvůli nejednotným právním předpisům je rovněž řízení přeshraničních institucí obtížnější a nákladnější.

Harmonizace na úrovni Unie předpokládaná tímto nařízením může zajistit, aby bankovní skupiny v Unii, z nichž mnohé fungují v několika členských státech, byly regulovány společným rámcem strukturálních požadavků, čímž se zajistí rovné podmínky pro všechny, sníží se složitost regulace, zamezí se neodůvodněným nákladům na dodržení požadavků na přeshraniční činnosti, podpoří se další integrace unijního trhu a omezí se příležitosti k regulatorní arbitráži.

V souladu s cíli přispění k fungování vnitřního trhu může členský stát, který již dříve přijal právní předpisy, které úvěrovým institucím přijímajícím vklady od fyzických osob a malých a středních podniků zakazují obchodování s investicemi na vlastní účet a držení obchodních aktiv, požádat Komisi o udělení výjimky z ustanovení kapitoly III („oddělení určitých obchodních činností“) pro úvěrovou instituci, na niž se vztahují vnitrostátní právní předpisy slučitelné s ustanoveními uvedené kapitoly. To by členským státům, které již uplatnily „dokonale rovnocenná“ opatření, umožnilo vyhnout se nákladnému sladění existujících účinných ustanovení s těmito ustanoveními. Aby se zajistilo, že dopad vnitrostátních právních předpisů neohrožuje fungování vnitřního trhu, musí být cíle vnitrostátních právních předpisů totožné s cíli tohoto návrhu a vnitrostátní právní, dohledová a donucovací opatření musí zajistit, že úvěrová instituce splňuje právně závazné požadavky, jež jsou slučitelné s tímto návrhem.

Tento návrh náležitě zohledňuje rychle se vyvíjející finanční trhy a finanční inovace, jakož i vývoj regulačního a dohledového rámce Unie. V zájmu zajištění účinného a jednotného dohledu a vytvoření jednotného souboru pravidel v oblasti bankovníctví tento návrh předpokládá důležitou úlohu Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA). EBA bude konzultován příslušnými orgány při přijímání některých rozhodnutí uvedených v tomto návrhu; vypracuje návrhy regulačních a prováděcích technických norem a bude Komisi podávat zprávy. To je obzvláště důležité v situacích uvedených v článcích 9, 10, 13 a 21.

3.2. Proporcionalita

Podle zásady proporcionality stanovené v článku 5 Smlouvy o Evropské unii nepřekročí obsah ani forma činnosti Unie rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv.

¹³ Zřízeného nařízením Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

¹⁴ Zřízeného nařízením [o jednotném mechanismu řešení problémů].

Navrhované nařízení zakazuje velkým úvěrovým institucím a bankovním skupinám Unie provádět obchodování na vlastní účet a některé související činnosti.

Oddělení vlastnictví má potenciál stát se nejúčinnějším nástrojem strukturální reformy z hlediska dosažení specifických cílů usnadnění řešení problémů a omezení morálního hazardu, střetů zájmů a nedokonalé distribuce kapitálu a zdrojů. Potenciální přínosy zákazu obchodování na vlastní účet by byly obzvláště silné, pokud jde o zmírňování rizik, složitosti, propojenosti a střetů zájmů. Nicméně vzhledem k obtížím při rozlišování mezi obchodováním na vlastní účet a jinými podobnými obchodními činnostmi, zejména tvorbou trhu, je základem proporcionality tohoto opatření úzká definice činností, na které se vztahuje zákaz. Vyloučení menších bank z oblasti působnosti zákazu je opodstatněné vzhledem k nepřiměřenému dopadu, jenž by pro ně takový zákaz mohl mít, pokud by tyto banky byly nuceny odprodat část svých portfolií.

Navrhované nařízení rovněž vyžaduje, aby příslušný orgán prováděl systematický přezkum některých jiných činností, konkrétně tvorby trhu, investic do sekuritizací a jejich sponzorování a obchodování s některými deriváty. Jedná se zde o činnosti, u nichž bylo identifikováno nejvyšší riziko skutečnosti, že by mohlo být navzdory zákazu prováděno obchodování na vlastní účet, a které by mohly vést k riziku pro stabilitu základní úvěrové instituce a finančního systému Unie. Příslušnému orgánu se uděluje pravomoc nařídit oddělení. Tato pravomoc nařídit oddělení není univerzálním opatřením – příslušný orgán může provést individuální posouzení s využitím souboru harmonizovaných parametrů. Pouze za určitých okolností, když rizika překročí úroveň definovanou harmonizovanými parametry, má příslušný orgán povinnost vynutit oddělení. Tento přístup je považován za přiměřený, jelikož se oddělení nařizuje pouze za určitých podmínek a po důkladném posouzení dopadu uvedených činností na rizikový profil a chování základní úvěrové instituce.

Navrhované nařízení se zaměřuje na velké úvěrové instituce a bankovní skupiny. Vzhledem k tomu, že hlavním účelem návrhu je řešení reziduálních systémových rizik ve finančním systému Unie, bylo by rozšíření opatření stanovených návrhem na všechny úvěrové instituce nepřiměřené a mohlo by vést k neodůvodněným nákladům, zejména pro menší úvěrové instituce.

Na úvěrové instituce, které se nacházejí pod prahovými hodnotami navrhovaného nařízení, se plánovaná strukturální opatření nevztahují. To znamená, že členské státy nebo příslušné orgány se mohou rozhodnout uložit obdobná opatření i na menší úvěrové instituce.

Navrhované nařízení respektuje základní práva a zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo vlastnit majetek, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, a musí být prováděno v souladu s těmito právy a zásadami.

3.3. Podrobné vysvětlení návrhu

Tento oddíl stručně popisuje hlavní složky tohoto nařízení.

3.3.1. Cíle a předmět strukturálního oddělení

Cílem navrhovaného nařízení je posílení finanční stability v Unii prostřednictvím strukturální reformy velkých bank, čímž se doplní reformy finanční regulace již realizované na úrovni Unie. Článek 1 popisuje účel a cíle reformy.

Článek 2 popisuje předmět, jímž je stanovení pravidel pro strukturální změny bank, jejichž velikost nedovoluje jejich selhání, zavedením zákazu obchodování na vlastní účet a možným oddělením určitých obchodních činností.

3.3.2. Oblast působnosti

Článek 3 stanoví, že se nařízení vztahuje na banky, které splňují určitá kritéria a překračují určité prahové hodnoty:

- 1) Požadavky se vztahují na evropské banky, u nichž je identifikován globální systémový význam.
- 2) Uvedené požadavky se vztahují na banky, které během tří po sobě následujících let překračují tyto prahové hodnoty: a) celková aktiva banky přesahují 30 miliard EUR¹⁵ a b) celková obchodní aktiva a závazky banky přesahují 70 miliard EUR nebo 10 % jejich celkových aktiv.

Články 22 a 23 stanoví další podrobnosti o tom, jak mají být vypočteny „obchodní činnosti“ (pro účely přezkumu ze strany příslušného orgánu, který může vést k jejich oddělení od úvěrové instituce). Vzhledem k tomu, že se strukturální reforma bank zaměřuje na bankovní činnosti, čl. 23 odst. 2 stanoví, že v případě finančních konglomerátů nemají být do výpočtu zahrnuty činnosti pojišťoven a nefinančních podniků.

Navrhované nařízení se bude vztahovat na úvěrové instituce a jejich mateřské podniky v EU, jejich dceřiné společnosti a pobočky, a to i ve třetích zemích. Bude se vztahovat také na pobočky a dceřiné podniky bank se sídlem ve třetích zemích, nacházející se v Unii. Tato široká územní působnost je odůvodněná k zajištění rovných podmínek a zamezení převodu činností mimo Unii za účelem obcházení těchto požadavků. Zahraniční dceřiné společnosti bank Unie a pobočky zahraničních bank nacházející se v EU by však mohly být vyňaty, jestliže se na ně vztahují rovnocenná pravidla pro oddělení (články 4 a 27). Ustanovení čl. 4 odst. 2 počítá s dalším možným vynětím: orgánům dohledu byla udělena pravomoc vyjmout z povinnosti rozdělení zahraniční dceřiné společnosti skupin s autonomní geograficky decentralizovanou strukturou na základě strategie řešení problémů s „více vstupními body“.

Díky uplatnění požadavku na oddělení v rámci celé globální podnikové skupiny bez ohledu na geografickou polohu je znemožněno, aby banky povinnost oddělení obcházely umístěním některých činností mimo Unii. Doplněním široké územní působnosti o režim rovnocennosti třetích zemí jsou navíc zmírněny možné extrateritoriální problémy způsobené jurisdikcemi třetích zemí. Tím, že se od zahraničních bank požaduje, aby oddělily své operace v Unii, jsou rovněž zajištěny rovné podmínky pro všechny na vnitřním trhu, a je tak minimalizováno riziko nekalé soutěže.

3.3.3. Zákaz obchodování na vlastní účet (kapitola II)

Podle ustanovení čl. 6 odst. 1 navrhovaného nařízení nesmí úvěrová instituce a subjekty v rámci téže skupiny provádět obchodování s finančními nástroji a komoditami na vlastní účet. I když konzistentní údaje o specifických bankovních činnostech jsou na úrovni Unie vzácné, dostupné důkazy naznačují, že obchodování na vlastní účet představuje jen malou část bankovních rozvah¹⁶. Tytéž důkazy však rovněž poukazují na to, že takové obchodování bylo před krizí významné, a za neexistence regulačního zásahu neexistuje žádná záruka, že se jeho objem v budoucnosti opět nezvýší.

Je obtížné obchodování na vlastní účet definovat a odlišit je od tvorby trhu. Podle čl. 5 odst. 4, který vymezuje obchodování na vlastní účet úzce, by došlo k zákazu přijímání pozic v zájmu dosažení zisku na vlastní účet a bez jakékoli spojitosti se skutečnou či předvídanou klientskou činností nebo za účelem zajištění rizika subjektu, a to prostřednictvím sekce, oddělení, divizí nebo jednotlivých obchodníků specificky určených k tomuto přijímání pozic.

¹⁵ Toto je prahová hodnota pro „významné instituce“ použitá v nařízení (EU) č. 1024/2013.

¹⁶ Viz příloha 6 posouzení dopadů.

Ustanovení čl. 6 odst. 2 vyjasňuje, že tento zákaz se nevztahuje na úvěrové instituce, které spadají do oblasti působnosti nařízení podle definice v člancích 3 a 4, a které provozují specializované struktury pro nákup a prodej nástrojů peněžního trhu pro účely správy hotovosti. Ze zákazu je rovněž vyňato obchodování s vládními dluhopisy států Unie (čl. 6 odst. 2 písm. a)), aby se zabránilo možným negativním důsledkům na těchto klíčových trzích. Tato výjimka souvisí s výjimkou stanovenou pro obchodování s vládními dluhopisy v souvislosti s posuzováním činností (čl. 8 odst. 2).

I když by se zákaz obchodování na vlastní účet mohl v zásadě vztahovat na všechny banky, navrhuje se uplatnit jej pouze na banky uvedené v článku 3. Aby se bankám zabránilo obcházet zákaz například vlastnictvím hedgeových fondů nebo investováním do nich, stanoví čl. 6 odst. 1 písm. b), že na banky, na něž se vztahuje zákaz obchodování na vlastní účet, se vztahuje rovněž zákaz investování do hedgeových fondů nebo držení podílů v nich (nebo s nimi spojených certifikátů/derivátů); totéž platí v případě subjektů, které s hedgeovými fondy provádějí obchodování na vlastní účet nebo je sponzorují. Z tohoto zákazu jsou s ohledem na svou roli při financování reálné ekonomiky vyňaty uzavřené fondy nevyužívající pákový efekt – zejména fondy soukromého kapitálu, rizikového kapitálu a sociálního podnikání (čl. 6 odst. 3). Úvěrové instituce, na něž se vztahují tyto zákazy, budou moci hedgeovým fondům nadále poskytovat bankovní služby a služby úschovy.

3.3.4. *Možné oddělení některých obchodních činností (kapitola III)*

Banky provádějí řadu dalších činností v oblasti obchodování a investičního bankovníctví, včetně tvorby trhu, úvěrování fondů rizikového a soukromého kapitálu, investic do rizikových sekuritizací a jejich sponzorování, prodeje derivátů a obchodování s nimi atd. Bankovním skupinám bude dovoleno tyto jiné činnosti nadále provádět na základě uvážení příslušného orgánu, jenž bude povinen provést přezkum obchodních činností a bude mít pravomoc (a za určitých okolností povinnost) oddělit určitý soubor činností (tvorbu trhu, riskantní sekuritizace, komplexní deriváty), pokud budou překročeny některé parametry. Cílem je zamezit riziku, že budou banky obcházet zákaz v článku 6 tím, že budou provádět skryté obchodování na vlastní účet a že nezakázané obchodní činnosti budou příliš významné nebo budou využívat velkou finanční páku. Hlavní zásadou navrhovaného nařízení je, že „subjekty přijímající vklady“ v rámci bankovních skupin mohou tyto činnosti provádět, jen pokud příslušný orgán nerozhodne, že musí být prováděny odděleným „obchodním subjektem“.

3.3.4.1. Rozsah činností, na něž se vztahuje povinnost oddělení

Článek 8 definuje obchodní činnosti široce, když uvádí, že se jimi rozumí jiné činnosti než například přijímání vkladů způsobilých pro pojištění vkladů, úvěrování, maloobchodní platební služby a řada dalších činností. Ustanovení čl. 8 odst. 2 kromě toho vyjímá vládní dluhopisy států Unie z povinnosti přezkumu a pravomoci oddělení. Taková výjimka je v souladu se současnou praxí nulové rizikové váhy v nařízení a směrnici o kapitálových požadavcích.¹⁷ Podle ustanovení čl. 8 odst. 3 Komise nicméně může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci rozšířit oblast působnosti výjimky na státní dluhopisy mimo Unii, pokud vyhovují určitým podmínkám.

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s.1; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.

3.3.4.2. Povinnost přezkoumat činnosti

Navrhované nařízení ukládá příslušnému orgánu povinnost přezkoumat obchodní činnosti bank, které překračují prahové hodnoty, a to zejména tři činnosti, které buď mají obzvláště blízko k obchodování na vlastní účet, a jsou tudíž náchylné k provádění skrytého obchodování na vlastní účet (tvorba trhu), nebo měly klíčovou úlohu během finanční krize (např. investice do rizikových sekuritizací a jejich sponzorování a rovněž obchodování s deriváty jinými než které jsou výslovně povoleny pro účely obezřetného řízení rizik). Příslušné orgány posoudí tyto činnosti s ohledem na některé parametry, které se upraví podle dohledových údajů. Tyto parametry měří relativní velikost, pákový efekt, složitost, ziskovost, související tržní riziko a propojenost (čl. 9 odst. 2). Aby bylo zajištěno jednotné měření a uplatňování těchto parametrů, pověřuje čl. 9 odst. 4 orgán EBA vypracováním závazných prováděcích technických norem, jež mají být přijaty Komisí.

3.3.4.3. Pravomoc nařídít oddělení

V čl. 10 odst. 1 se uvádí, že příslušné orgány musí nařídít oddělení, pokud je zjištěno, že obchodní činnosti banky (tvorba trhu, investice do rizikových sekuritizací a jejich sponzorování a obchodování s některými deriváty) a související rizika překračují určité prahové hodnoty a pokud splňují určité podmínky spojené s parametry. Pokud banka příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že tyto činnosti neohrožují finanční stabilitu Unie s ohledem na cíle navrhovaného nařízení, příslušný orgán může rozhodnout, že oddělení nebude vyžadovat.

Podle čl. 10 odst. 2 může příslušný orgán vyžadovat oddělení konkrétní obchodní činnosti, pokud se domnívá, že dotyčná činnost ohrožuje finanční stabilitu banky nebo Unie s ohledem na kterýkoli z cílů navrhovaného nařízení.

Příslušný orgán by měl před přijetím rozhodnutí podle článku 10 konzultovat orgán EBA a měl by mu oznámit své konečné rozhodnutí.

Ustanovení čl. 10 odst. 5 zmocňuje Komisi k přijetí aktu v přenesené pravomoci, kterým se stanoví úroveň, která nemá být pro jednotlivé parametry překročena, včetně počtu parametrů, které musí být překročeny, aby se uplatnilo oddělení. Kromě toho bude Komise zmocněna určit, jaký druh sekuritizace není na základě seznamu kritérií pokládán za hrozbu pro finanční stabilitu, a základní úvěrová instituce by jej tedy mohla provádět.

3.3.4.4. Řízení vlastních rizik bank (řízení finančních prostředků)

Pokud dojde k dalšímu oddělení, čl. 11 odst. 1 vyjasňuje, že banka přijímající vklady smí nadále řídit vlastní riziko. Nicméně protože řízení finančních prostředků může vést k obchodování na vlastní účet a vzhledem k tomu, že řízení likvidity zahrnuje přijímání určitých spekulativních pozic, mělo by to být spojeno s určitými zárukami.

3.3.4.5. Poskytování služeb řízení rizik klientům

Článek 12 vyjasňuje, že základní úvěrová instituce smí nefinančním nebankovním klientům nadále prodávat určité produkty řízení rizik (tj. deriváty). Prodej derivátů klientům však banku vystavuje větším rizikům, která mohou zejména zkomplikovat řešení jejich problémů, a proto bude v různé míře podléhat zárukám a kontrole. V zájmu řešení těchto rizik je uvedeno, že základní úvěrová instituce může svým nefinančním klientům, pojišťovnám a institucím zaměstnaneckého penzijního pojištění prodávat úrokové, měnové a úvěrové deriváty, deriváty z emisních povolenek a komoditní deriváty způsobilé pro clearing ústřední protistrany, ale pouze za účelem zajištění úrokových sazeb, měnových, úvěrových a komoditních rizik a rizik z povolenek na emise a s omezením výsledného rizika pozice.

Uznání určitých derivátů banky dále motivuje k jejich standardizaci, a je tak v souladu s cíli politiky nařízení o infrastruktuře evropských trhů¹⁸.

3.3.4.6. Pravidla týkající se oddělení obchodních činností

Pokud příslušné orgány vyžadují oddělení výše uvedených obchodních činností a tyto činnosti zůstanou v dané bankovní skupině, pak budou muset být převedeny na samostatný právní subjekt („obchodní jednotka“). Právní, ekonomické, správní a provozní vazby tohoto subjektu se zbytkem skupiny budou muset být omezeny, aby se zajistilo účinné oddělení. V čl. 13 odst. 3 se uvádí, že jestliže dojde k oddělení, musí být skupina strukturována do homogenních funkčních podskupin představovaných na jedné straně základními úvěrovými institucemi a na druhé straně obchodními subjekty. V čl. 13 odst. 5 až 13 navrhovaného nařízení jsou uvedeny podmínky, které se použijí za účelem zajištění robustního právního, ekonomického, správního a provozního oddělení. Po oddělení by se na příslušné podskupiny měly na individuálním nebo subkonsolidovaném základě vztahovat obezřetnostní požadavky uvedených ustanovení.

V čl. 13 odst. 11 se dále stanoví výjimky z nařízení o kapitálových požadavcích, pokud jde o upuštění od určitých požadavků, aby bylo zajištěno, že se obezřetnostní požadavky (kapitál, likvidita, zveřejňování informací) na uvedené podskupiny uplatní na subkonsolidovaném základě. Skupiny, které se kvalifikují jako vzájemné pojišťovny, družstevní záložny, spořitelny a podobné instituce skutečně provádějí rizikové obchodní činnosti, a proto se na ně vztahují požadavky v tomto návrhu. Tyto instituce však mají velmi specifickou vlastnickou a hospodářskou strukturu a hrají významnou úlohu při financování místní a regionální ekonomiky. Pokud by byly podřízeny některým pravidlům týkajícím se oddělení, mohlo by to vyžadovat dalekosáhlé změny organizačního uspořádání těchto subjektů. To by mohlo být nepřiměřené ve vztahu k přínosům, pokud by to vyžadovalo, aby tyto subjekty zcela změnily svou podnikovou identitu. Příslušný orgán tedy může rozhodnout, že základním úvěrovým institucím, které splňují požadavky stanovené v čl. 49 odst. 3 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 575/2013, povolí držení kapitálových nástrojů nebo hlasovacích práv v obchodním subjektu, pokud se příslušný orgán domnívá, že je držení těchto kapitálových nástrojů nebo hlasovacích práv nezbytné pro fungování skupiny a že instituce přijala dostatečná opatření ke vhodnému zmírnění příslušných rizik.

Další zásadní částí ekonomického oddělení základní úvěrové instituce a obchodního subjektu je omezení velkých expozic. Články 14 až 17 tedy stanoví pravidla za tímto účelem. Tato pravidla se týkají omezení individuálních a souhrnných velkých expozic uvnitř skupiny i mimo ni.

3.3.4.7. Plán oddělení

Vlastnímu oddělení obchodních činností bude předcházet povinnost příslušné banky předložit „plán oddělení“ příslušným orgánům. Článek 18 stanoví, že by tento plán měl být schválen příslušným orgánem, jenž má možnost případně požadovat změny plánu, nebo v případě nečinnosti příslušné banky může sám takový plán oddělení stanovit.

3.3.4.8. Spolupráce mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení

Směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank předpokládá, že orgány příslušné k řešení mohou v rámci svých plánů řešení problémů uložit bankám povinnost provést strukturální změny (např. v jejich právní a organizační struktuře), pokud se orgán příslušný k řešení domnívá, že je to nezbytné k odstranění překážek pro účinné řešení problémů. I když má navrhované nařízení širší rozsah cílů, než jen řešení problémů, je nezbytné zajistit, aby

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

příslušné orgány vzájemně spolupracovaly. Článek 19 proto uvádí, že pokud se příslušný orgán rozhodne požadovat oddělení, musí o tom informovat orgány příslušné k řešení (čl. 19 odst. 1) a zohlednit jakékoli probíhající nebo již existující posouzení možnosti obnovy platební schopnosti ze strany orgánů příslušných k řešení podle článků 13 a 13a směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank. Stejně tak orgán příslušný k řešení musí při posuzování obnovy platební schopnosti instituce zohlednit rozhodnutí o oddělení oznámené příslušným orgánem.

3.3.4.9. Činnosti zakázané pro obchodní subjekt

Článek 20 stanoví, že obchodní subjekt nesmí vykonávat určité činnosti. Jedná se o přijímání vkladů způsobilých pro ochranu v rámci systému pojištění vkladů a poskytování maloobchodních platebních služeb ve smyslu směrnice o platebních službách.¹⁹

3.3.4.10. Výjimka

Vzhledem k tomu, že navrhované nařízení stanoví jednotná pravidla týkající se záměru, cílů a nástrojů strukturální reformy bank na vnitřním trhu, umožňuje článek 21 výjimku z požadavků na oddělení v kapitole III pro úvěrové instituce, na něž se vztahují vnitrostátní právní předpisy s rovnocenným účinkem, jako mají ustanovení kapitoly III návrhu. Tuto výjimku udělí Komise na žádost dotyčného členského státu poté, co členský stát získá kladné stanovisko příslušného orgánu odpovědného za dohled nad bankami, pro které se výjimka požaduje. Pro uplatnění této výjimky musí být uplatnitelné vnitrostátní právní předpisy přijaty před 29. lednem 2014 a splňovat kritéria stanovená v čl. 21 odst. 1. To znamená, že cíl vnitrostátních právních předpisů, jejich věcná působnost a ustanovení týkající se právního, ekonomického a správního oddělení subjektu přijímajícího vklady musí být podobné jako u navrhovaného nařízení.

3.3.5. *Soulad: subjekty a příslušné orgány (kapitola V)*

Většina bank, na něž se vztahuje článek 3, působí v několika zemích, a to jak prostřednictvím poboček, tak dceřiných společností. Jsou pod dohledem několika různých orgánů, jak domovských (mateřský podnik, dceřiné podniky v různých členských státech), tak hostitelských (pobočky). V zájmu zajištění účinného a efektivního uplatňování strukturální reformy na úrovni skupiny dává článek 26 poslední slovo ohledně rozhodnutí o strukturálním oddělení hlavnímu orgánu dohledu odpovědnému za konsolidovanou skupinu. To je přístup zvolený v některých národních reformních návrzích. Hlavní orgán dohledu by měl před přijetím jakéhokoli rozhodnutí konzultovat domovský orgán dohledu významných dceřiných společností skupiny.

3.3.6. *Vztahy se třetími zeměmi (kapitola VI)*

Článek 27 stanoví přijímání aktů v přenesené pravomoci, jimiž se uzná rovnocennost strukturálních reforem třetí země, pokud splňují určité podmínky.

3.3.7. *Správní sankce a opatření (kapitola VII)*

Kapitola VII odráží současné horizontální politiky uplatňované v odvětví finančních služeb v oblasti sankcí a opatření. Definuje společný přístup k hlavním druhům porušení navrhovaného nařízení a stanoví správní sankce a opatření, které by příslušné orgány měly být oprávněny uplatňovat v případě hlavních druhů porušení.

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

3.3.8. *Zpráva a přezkum (kapitola VIII)*

Přijetí tohoto návrhu by představovalo první soubor pravidel pro strukturální rozdělení bank na úrovni Unie. Je proto důležité posoudit, zda výše popsaná pravidla prokázala, že jsou efektivní a účinnou metodou pro dosažení záměru a cílů strukturální reformy. Za tímto účelem závěrečná kapitola nastiňuje řadu oblastí, v nichž Komise provede obecný i specifický přezkum tohoto rámce (článek 34). Přezkum se například zaměří na použití prahových hodnot, na uplatňování a účinnost zákazu stanoveného v článku 6, na rozsah činností, které jsou předmětem přezkumu, a na vhodnost a uplatňování parametrů.

3.3.9. *Harmonogram*

Níže jsou uvedena hlavní data týkající se přijetí a provádění klíčových ustanovení tohoto návrhu, na základě předpokladu, že konečné znění nařízení bude Evropským parlamentem a Radou přijato do června 2015:

- Komise přijme požadované akty v přenesené pravomoci pro provádění klíčových ustanovení do 1. ledna 2016;
- seznam bank v působnosti nařízení a seznam vyňatých bank se zveřejní 1. července 2016 a následně každoročně;
- zákaz obchodování na vlastní účet se použije od 1. ledna 2017;
- ustanovení o oddělení obchodních činností od úvěrových institucí se použije od 1. července 2018.

4. **ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY**

Finanční a rozpočtové důsledky návrhu jsou uvedeny v připojeném legislativním finančním výkazu.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o strukturálních opatřeních zvyšujících odolnost úvěrových institucí EU**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁰, s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky²¹,
po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů²²,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Finanční systém Unie zahrnuje více než 8 000 bank různých velikostí, s různými podnikovými strukturami a obchodními modely, z nichž několik existuje ve formě velkých bankovních skupin, které provádějí kompletní soubor činností. Tyto skupiny vytvářejí složitou síť právních subjektů a vztahů v rámci skupiny. Jsou ve velké míře vzájemně propojeny prostřednictvím mezibankovních půjček a výpůjček a prostřednictvím trhů s deriváty. Dopad možného selhání těchto velkých bank může být velmi rozsáhlý a významný.
- (2) Finanční krize odhalila vzájemnou propojenost bank Unie a výsledné riziko pro finanční systém. V důsledku toho je řešení problémů doposud náročné, zahrnuje celé bankovní skupiny a nikoli pouze jejich neživotaschopné části a výrazně se spoléhá na veřejnou podporu.
- (3) Od počátku finanční krize Unie a její členské státy pracují na zásadní reformě bankovní regulace a dohledu, včetně provedení prvních kroků směrem k bankovní unii. Vzhledem k hloubce finanční krize a potřebě zajistit, že mohou být řešeny problémy všech bank, bylo třeba posoudit, zda jsou nutná další opatření k dalšímu snížení pravděpodobnosti a dopadu selhání největších a nejsložitějších bank. Za tímto účelem byla vytvořena odborná skupina na vysoké úrovni, které předsedal Erkki Liikanen. Tato skupina doporučila, aby u největších a nejsložitějších bank byly obchodování na vlastní účet a další vysoce rizikové činnosti povinně odděleny v samostatném právním subjektu v rámci bankovní skupiny.

²⁰ Úř. věst. C , , s. .

²¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

²² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- (4) Díky probíhající reformě regulace bankovníctví se výrazně zvýší odolnost jednotlivých bank i bankovního sektoru jako celku. V případě malé podskupiny největších a nejsložitějších bankovních skupin Unie však nadále platí, že jejich velikost nedovoluje jejich selhání a záchranu a že jsou příliš složité na to, aby je bylo možné úspěšně řídit, kontrolovat a řešit jejich problémy. Strukturální reforma je proto důležitým doplňkem ostatních regulačních iniciativ a opatření, jelikož nabízí přímější způsob řešení složitých struktur v rámci skupiny, dotací v rámci skupiny a pobídek k nadměrnému riskování. Některé členské státy přijaly nebo zvažují přijetí opatření s cílem provést strukturální reformy svých bankovních systémů.
- (5) Dne 3. července 2013 vyzval Evropský parlament Komisi, aby pro strukturální reformu evropského bankovního sektoru stanovila přístup, který by se opíral o příslušné zásady.
- (6) Právním základem tohoto nařízení je čl. 114 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který umožňuje přijetí opatření ke sblížení ustanovení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.
- (7) Nejednotné vnitrostátní právní předpisy, které nesledují stejné cíle politiky způsobem slučitelným a rovnocenným s mechanismy předpokládanými tímto nařízením, zvyšují pravděpodobnost negativního dopadu na rozhodnutí účastníků trhu ohledně pohybu kapitálu, protože nejednotná a nesourodá pravidla a postupy mohou značně zvýšit provozní náklady úvěrovým institucím, které působí přes hranice, a jsou tak příčinou méně efektivní distribuce zdrojů a kapitálu v porovnání se situací, kdy pohyb kapitálu podléhá podobným a jednotným pravidlům. Ze stejných důvodů budou mít nejednotná a nesourodá pravidla rovněž nepříznivý vliv na rozhodnutí účastníků trhu o tom, kde a jak poskytovat přeshraniční finanční služby. Nejednotná a nesourodá pravidla mohou rovněž neúmyslně podporovat snahy o využití území s výhodnější právní úpravou, tj. tzv. geografickou arbitráž. Pohyb kapitálu a poskytování přeshraničních služeb jsou zásadními prvky řádného fungování vnitřního trhu Unie. V případě neexistence úpravy na úrovni Unie budou úvěrové instituce nuceny přizpůsobit svou strukturu a operace státním hranicím, čímž dále vzroste jejich složitost a zvýší se fragmentace vnitřního trhu.
- (8) Nejednotné vnitrostátní právní předpisy rovněž narušují úsilí o vytvoření jednotného souboru pravidel uplatnitelného na celém vnitřním trhu. Takový vývoj by mohl snížit i účinnost jednotného mechanismu dohledu²³, jelikož Evropská centrální banka (ECB) by musela na úvěrové instituce pod svým dohledem uplatňovat soubor různých a nekonzistentních právních předpisů, čímž by se zvýšila náklady na dohled a složitost. Kvůli nejednotným právním předpisům je rovněž řízení přeshraničních úvěrových institucí obtížnější a nákladnější, zejména z hlediska zajištění dodržování rozdílných, případně i nekonzistentních pravidel. Stejně tak by jednotný mechanismus řešení problémů²⁴ musel řešit problémy úvěrových institucí na základě potenciálně odlišných vnitrostátních požadavků na jejich organizační a provozní strukturu.
- (9) Harmonizace na úrovni Unie může zajistit, aby bankovní skupiny v Unii, z nichž mnohé fungují v několika členských státech, byly regulovány společným rámcem strukturálních požadavků, čímž se zamezí narušení hospodářské soutěže, sníží se

²³ Zřízeného nařízením Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

²⁴ Zřízeného [nařízením o mechanismu řešení problémů].

složitost regulace, zamezí se neodůvodněným nákladům na dodržení požadavků na přeshraniční činnosti, podpoří se další integrace unijního trhu a omezí se příležitosti k regulatorní arbitráži.

- (10) V souladu s cíli podpory fungování vnitřního trhu by mělo být možné udělit úvěrové instituci výjimku z ustanovení o oddělení některých obchodních činností, jestliže členský stát před 29. lednem 2014 přijal zákonnou právní úpravu (včetně následně přijatých podzákonných právních předpisů), které úvěrovým institucím přijímajícím vklady od jednotlivců a malých a středních podniků zakazují obchodování s investicemi na vlastní účet a držení obchodních aktiv. Členský stát by tedy měl být oprávněn požádat Komisi o udělení výjimky z ustanovení o oddělení některých obchodních činností pro úvěrovou instituci, na niž se vztahují vnitrostátní právní předpisy slučitelné s uvedenými ustanoveními. To by členským státům, které již zavedly zákonnou úpravu, jejíž účinek je rovnocenný a konzistentní s tímto nařízením, umožnilo vyhnout se sladování již existujících a účinných ustanovení. Aby bylo zajištěno, že dopad vnitrostátních právních předpisů ani následných prováděcích opatření neohrozí cíl fungování vnitřního trhu, musí být uvedené vnitrostátní právní předpisy a související dohledová a donucovací opatření schopna zajistit, aby úvěrové instituce přijímající od jednotlivců a malých a středních podniků způsobilé vklady splňovaly právně závazné požadavky, jež jsou rovnocenné a slučitelné s ustanoveními tohoto nařízení. Příslušný orgán vykonávající dohled nad úvěrovou institucí, na niž se vztahují dotčené vnitrostátní právní předpisy, by měl být odpovědný za vydání stanoviska, jež by mělo být k žádosti o výjimku připojeno.
- (11) V souladu s čl. 4 odst. 1 písm. i) nařízení Rady (EU) č. 1024/2013²⁵ je ECB oprávněna provádět úkoly týkající se dohledu ve vztahu ke strukturálním změnám požadovaným po úvěrových institucích v zájmu předcházení finančnímu napětí nebo selhání, jsou-li tyto úkoly pro příslušné orgány výslovně stanoveny právem Unie.
- (12) Cílem tohoto nařízení je snížit přijímání nadměrného rizika a omezit rychlý růst rozvah, obtížné řešení problémů a obtížnou kontrolu, střety zájmů, narušení hospodářské soutěže a nesprávnou distribuci kapitálu. Jeho záměrem je rovněž ochrana institucí vykonávajících činnosti, které si zasluhují veřejnou záchrannou síť, před ztrátami vzniklými v důsledku jiných činností. Nezbytná pravidla by tedy měla přispět k tomu, aby se banky zaměřily na svou hlavní úlohu služby reálné ekonomice a aby se zabránilo nadměrné distribuci bankovního kapitálu na obchodování na úkor úvěrování nefinanční ekonomiky.
- (13) Toto nařízení se použije pouze na úvěrové instituce a skupiny s obchodními činnostmi, které splňují prahové hodnoty stanovené v tomto nařízení. To je v souladu s výslovným zaměřením na vymezenou podskupinu největších a nejsložitějších úvěrových institucí a skupin, u nichž navzdory jiným legislativním aktům platí, že jejich velikost nedovoluje jejich selhání a záchranu a že jsou příliš složité na to, aby je bylo možné úspěšně řídit, kontrolovat a řešit jejich problémy. Ustanovení tohoto nařízení by se tedy měla vztahovat pouze na ty úvěrové instituce a skupiny Unie, které jsou buď považovány za subjekty s globálním systémovým významem, nebo překračují určité relativní a absolutní účetní prahové hodnoty, pokud jde o obchodní činnost nebo absolutní velikost. Členské státy nebo příslušné orgány se mohou rozhodnout uložit obdobná opatření i pro menší úvěrové instituce.

²⁵

Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (14) Územní rozsah působnosti tohoto nařízení by měl být tak široký, aby se zajistilo, že nebude narušena hospodářská soutěž a že nebude obcházeno. Nicméně pokud dceřiné podniky mateřských podniků v EU, nacházející se ve třetích zemích, nebo pobočky úvěrových institucí usazených ve třetích zemích, nacházející se v EU, spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, podléhají opatřením, která mají podle názoru Komise rovnocenný účinek jako opatření stanovená tímto nařízením, měly by být z jeho působnosti vyňaty. Příslušné orgány by měly mít rovněž možnost vyjmout zahraniční dceřiné podniky s mateřským podnikem v EU, jestliže jsou autonomní a jejich selhání by mělo omezené účinky na skupinu jako celek.
- (15) Na úvěrové instituce a subjekty náležející do téže skupiny by se měl vztahovat zákaz nákupu a prodeje finančních nástrojů a komodit na vlastní účet, protože tato činnost má nízkou nebo žádnou přidanou hodnotu pro veřejný zájem a je z podstaty riziková.
- (16) Obchodování na vlastní účet je obtížné rozlišit od tvorby trhu. V zájmu řešení tohoto problému by se měl zákaz obchodování na vlastní účet omezovat na sekce, oddělení, divize nebo jednotlivé obchodníky specificky určené k obchodování na vlastní účet. Banky by neměly mít možnost obcházet tento zákaz provozováním nebankovních subjektů provádějících obchodování na vlastní účet nebo profitováním z investic do takových subjektů.
- (17) Aby bylo zajištěno, že subjekty podléhající zakazu obchodování na vlastní účet mohou nadále přispívat k financování ekonomiky, mělo by jim být umožněno investovat do uzavřené skupiny fondů. Tento taxativní výčet by měl zahrnovat uzavřené alternativní investiční fondy nevyužívající pákový efekt, evropské fondy rizikového kapitálu, evropské fondy sociálního podnikání a evropské fondy dlouhodobých investic. Aby bylo zajištěno, že tyto fondy neohroží životaschopnost a finanční zdraví úvěrových institucí, které do nich investují, je nezbytné, aby uzavřené alternativní investiční fondy nevyužívající pákový efekt, do nichž mohou úvěrové instituce stále investovat, spravovali správci alternativních investičních fondů, kteří podléhají povolení a dohledu v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU²⁶, a aby tyto alternativní investiční fondy byly usazeny v Unii, nebo pokud nejsou usazeny v Unii, byly nabízeny na trhu v Unii podle pravidel uvedené směrnice.
- (18) Subjektům, na které se vztahuje zákaz obchodování na vlastní účet, by mělo být povoleno používat svůj vlastní kapitál k investicím v rámci řízení svých peněžních prostředků. Řízení peněžních prostředků by měla být činnost zaměřená na zachování hodnoty vlastního kapitálu, přičemž dochází k rozložení úvěrového rizika na řadu protistran a k maximalizaci likvidity vlastního kapitálu. Při řízení svých peněžních prostředků by subjekty podléhající zakazu obchodování na vlastní účet neměly sledovat cíl dosáhnout návratnosti vyšší, než jsou sazby peněžního trhu, přičemž se jako referenční hodnota použije návratnost tříměsíčního vládního dluhopisu vysoké kvality.
- (19) Aktiva, jež jsou peněžním ekvivalentem, jsou nástroje běžně obchodované na peněžním trhu, např. státní a obecní pokladniční poukázky, vkladní listy, komerční cenné papíry, bankovní akceptace, krátkodobé směnky nebo podílové jednotky nebo akcie regulovaných fondů peněžního trhu. Za účelem zakazu krátkého prodeje by

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010.

úvěrová instituce měla držet aktiva, jež jsou peněžním ekvivalentem, dříve, než bude moci tato aktiva prodat.

- (20) Zásady odměňování, které vybízí k nadměrnému přijímání rizika, mohou ohrozit řádné a účinné řízení rizik bank. Po doplnění příslušných stávajících právních předpisů Unie v této oblasti by ustanovení o odměňování měla přispívat k zamezení obcházení zákazu obchodování na vlastní účet. Stejně tak by měla omezovat jakoukoli reziduální nebo skrytou činnost obchodování na vlastní účet základních úvěrových institucí při provádění obezřetného řízení rizika.
- (21) Vedoucí orgán subjektů podléhajících zákazu obchodování na vlastní účet by měl zajistit dodržování tohoto zákazu.
- (22) Vedle obchodování na vlastní účet provádějí velké úvěrové instituce řadu jiných obchodních činností, jako je tvorba trhu, emise, investice a sponzorování v souvislosti s rizikovou sekuritizací, nebo strukturování, zajišťování nebo provádění komplexních derivátových transakcí. Tyto obchodní činnosti často souvisejí s činností klientů, nicméně mohou vyvolávat obavy. Při zvážení potenciálně užitečné povahy těchto činností by se na ně však neměl vztahovat přímý zákaz. Místo toho by takové činnosti měly zůstat předmětem hodnocení *ex post* ze strany příslušného orgánu, a případně požadavku, aby byly odděleny od zbývajících činností skupiny.
- (23) Pokud při posuzování obchodních činností příslušný orgán dojde k závěru, že překračují určité parametry, pokud jde o relativní velikost, pákový efekt, složitost, ziskovost, související tržní riziko, jakož i propojení, měl by požadovat jejich oddělení od základní úvěrové instituce, pokud základní úvěrová instituce není schopna přesvědčivě prokázat příslušnému orgánu, že uvedené obchodní činnosti neohrožují její finanční stabilitu ani stabilitu finančního systému Unie jako celku, přičemž se zohlední cíle stanovené tímto nařízením.
- (24) Určité obavy existují v souvislosti s tvorbou trhu. Obnovení platební schopnosti banky může bránit značný rozsah obchodů a široká škála finančních nástrojů v portfoliu ve velké bankovní skupině, jelikož s jednotlivými obchodními pozicemi se v procesu řešení problémů zachází stejným způsobem neohledě na to, zda vznikly v důsledku tvorby trhu motivované činnosti klienta, nebo v důsledku spekulace. Tvůrci trhu jsou navíc vzájemně propojeni s ostatními velkými bankovními skupinami. Kromě toho mohou být tvůrci trhu vystaveni významnému riziku protistrany a konkrétní fungování tvorby trhu se může lišit v závislosti na různých finančních nástrojích a tržních modelech. Při posouzení příslušným orgánem by proto těmto činnostem měla být věnována obzvláštní pozornost.
- (25) Některé činnosti týkající se sekuritizace umožňují úvěrovým institucím rychlý nárůst rizika, koncentraci rizik v oblasti pákového efektu, zvyšování závislosti zejména na krátkodobých dlužích mezi finančními zprostředkovateli a podstatně výraznější propojení finančních zprostředkovatelů. Pokud sekuritizace nesplňuje určitá minimální kritéria, aby mohla být považována za vysoce kvalitní, hrozí úvěrovým institucím stále značné riziko likvidity. Investování do rizikových sekuritizovaných produktů může navíc vést k propojenosti finančních institucí, která brání řádnému a rychlému řešení problémů. V důsledku toho vyžadují tyto činnosti při posuzování příslušným orgánem obzvláštní pozornost.
- (26) V zájmu zajištění účinného oddělení z právního, ekonomického, správního a provozního hlediska by základní úvěrové instituce a obchodní subjekty měly

splňovat pravidla týkající se kapitálu, likvidity a velkých expozic na základě funkční podskupiny. Měly by mít silnou nezávislou správu a oddělené vedoucí orgány.

- (27) Skupiny, které se kvalifikují jako vzájemné pojišťovny, družstevní spořitelny nebo podobné instituce, mají specifickou vlastnickou a ekonomickou strukturu. Uplatnění některých pravidel týkajících se oddělení by mohlo vyžadovat dalekosáhlé změny organizačního uspořádání těchto subjektů, jejichž náklady by mohly být nepřiměřené vůči přínosům. Pokud uvedené skupiny spadají do oblasti působnosti nařízení, může příslušný orgán rozhodnout, že základním úvěrovým institucím, které splňují požadavky stanovené v čl. 49 odst. 3 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 575/2013, povolí držení kapitálových nástrojů nebo hlasovacích práv v obchodním subjektu, pokud se příslušný orgán domnívá, že je držení těchto kapitálových nástrojů nebo hlasovacích práv nezbytné pro fungování skupiny a že základní úvěrová instituce přijala dostatečná opatření ke vhodnému zmírnění příslušných rizik.
- (28) Cílem limitů velkých expozic je chránit úvěrové instituce proti riziku vzniku ztráty v důsledku přílišné koncentrace na jednoho klienta nebo ekonomicky spjatou skupinu klientů. Uplatňování těchto omezení mezi oddělenými částmi v rámci úvěrové instituce nebo skupiny, jakož i mezi základní úvěrovou institucí a externími subjekty provádějícími obchodní činnosti je nedílnou součástí tohoto nařízení. Nicméně bez ohledu na individuální limity expozice mohou být souhrnné velké expozice stále značné. Individuální limity by proto měly být doplněny souhrnným limitem velkých expozic. Aby se použití veřejné záchranné sítě omezilo na činnosti, jež jsou předmětem oddělení, a činnosti obchodního subjektu se jasně odlišily od činností základní úvěrové instituce, měl by se na obchodní subjekty vztahovat zákaz přijímat vklady způsobilé pro pojištění vkladů. Tento zákaz by neměl bránit výměně kolaterálu v úzké souvislosti s jejich obchodní činností. Aby však nebyl vyřazen dodatečný zdroj úvěrů, mělo by být obchodnímu subjektu povoleno poskytovat úvěr všem klientům. Navíc vzhledem k tomu, že obchodní subjekt může potřebovat velkoobchodní platební a clearingové služby a služby vypořádání, neměl by se zapojovat do maloobchodních platebních služeb.
- (29) Bez ohledu na oddělení by základní úvěrová instituce měla být i nadále schopna řídit své vlastní riziko. Některé obchodní činnosti by tudíž měly být povoleny, pokud jsou zaměřeny na obezřetné řízení kapitálu, likvidity a finančních prostředků základní úvěrové instituce a neohrožují její finanční stabilitu. Podobně základní úvěrové instituce musí být schopny poskytovat svým klientům určité nezbytné služby řízení rizika. To by však mělo probíhat tak, aby základní úvěrová instituce nebyla vystavena zbytečnému riziku a aniž by byla ohrožena její finanční stabilita. Zajišťovací činnosti způsobilé pro účely obezřetného řízení vlastního rizika a pro účely poskytování služeb řízení rizika klientům se mohou, avšak nemusí, kvalifikovat jako zajišťovací účetnictví podle mezinárodních standardů účetního výkaznictví.
- (30) Pro zvýšení efektivity rozhodovacího procesu předpokládaného tímto nařízením, jakož i pro zajištění toho, aby v největší možné míře existoval soulad mezi opatřeními uloženými tímto nařízením, nařízením Rady (EU) č. 1024/2013, směrnicí [o ozdravných postupech a řešení problémů bank] a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU²⁷, by měly příslušné orgány a relevantní orgány příslušné k řešení

²⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

úzce spolupracovat za všech okolností, kdy jim příslušné právní předpisy Unie svěřují pravomoci. Povinnost spolupráce by se měla týkat všech fází postupu, který povede ke konečnému rozhodnutí příslušného orgánu nařídit strukturální opatření.

- (31) Oddělení má významný vliv na právní, organizační a provozní strukturu bankovních skupin. S cílem zajistit účinné a efektivní oddělení a zamezit rozdělení skupin na základě zeměpisných hranic by měl rozhodnutí o oddělení na úrovni skupiny přijímat orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, případně po konzultaci s příslušnými orgány významných dceřiných podniků bankovní skupiny.
- (32) V zájmu podpory transparentnosti a právní jistoty ve prospěch všech účastníků trhu by Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) měl na svých internetových stránkách zveřejnit a poté aktualizovat seznam úvěrových institucí a skupin, na něž se vztahují požadavky týkající se zákazu obchodování na vlastní účet a oddělení určitých obchodních činností.
- (33) Pokud poskytování informací týkajících se obezřetnostního dohledu za účelem uplatňování tohoto nařízení zahrnuje zpracování osobních údajů, měly by být tyto údaje plně chráněny právním rámcem Unie. Konkrétně příslušný orgán si osobní údaje ponechá pouze po dobu, která je nezbytně nutná v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů²⁸.
- (34) Oddělení zahrnuje změny právní, organizační a provozní struktury dotčených bankovních skupin, což vyvolává určité náklady. Aby se omezilo riziko toho, že budou náklady přeneseny na klienty, a v zájmu toho, aby úvěrové instituce měly k dispozici nezbytnou dobu ke spořádanému provedení rozhodnutí o oddělení, nemělo by být oddělení použitelné bezprostředně po vstupu tohoto nařízení v platnost a mělo by se použít od *[OP please enter the exact date 18 months from the date of publication of this Regulation]*.
- (35) K poskytování všech nebo některých investičních služeb nebo činností v rámci pravidelného profesionálního povolání nebo podnikání různými subjekty určenými podle tohoto nařízení v důsledku strukturálních změn nařízených velkým, složitým a vzájemně propojeným úvěrovým institucím by mělo docházet v souladu s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES²⁹. Pokud toto nařízení stanoví v porovnání s omezeními stanovenými směrnicí 2004/39/ES další omezení schopnosti těchto subjektů poskytovat investiční služby, mají přednost ustanovení tohoto nařízení. Poskytování těchto investičních služeb nebo činností podléhá předchozímu povolení v souladu s ustanoveními směrnice 2004/39/ES, s výjimkou úvěrových institucí povolených podle směrnice 2013/36/EU.
- (36) Komise by měla spolupracovat s orgány třetích zemí s cílem hledat vzájemně výhodná řešení, jak zajistit soulad mezi ustanoveními tohoto nařízení a požadavky stanovenými ve třetích zemích. Za tímto účelem by Komise měla mít možnost určit, zda je právní rámec třetí země rovnocenný tomuto nařízení, a to rovněž s ohledem na její právní, dohledová a donucovací opatření.

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

- (37) Aby bylo zajištěno, že subjekty, na něž se vztahuje toto nařízení, dodrží povinnosti, které z něj vyplývají, a že budou podléhat podobnému zacházení v celé Unii, měly by být stanoveny správní sankce a opatření, jež budou účinné, přiměřené a odrazující. Správní sankce a opatření stanovené tímto nařízením by tedy měly splňovat určité základní požadavky, pokud jde o jejich adresáty, kritéria, k nimž by mělo být při ukládání sankce nebo opatření přihlédnuto, zveřejňování sankcí či opatření, klíčové sankční pravomoci a výši finančních správních sankcí.
- (38) S cílem specifikovat požadavky stanovené tímto nařízením by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o následující prvky, jež nemají zásadní význam: rozšíření druhů vládních dluhopisů, které by neměly být zakázány podle článku 6 a které nemají příslušné orgány povinnost přezkoumávat nebo zvažovat pro účely oddělení; stanovení příslušných limitů a podmínek pro situace, kdy příslušný orgán musí předpokládat, že některé obchodní činnosti musí být odděleny; rozšíření seznamu nástrojů povolených pro účely řízení vlastního rizika úvěrové instituce; rozšíření seznamu nástrojů, s nimiž může úvěrová instituce provádět transakce pro účely řízení rizik klientů; výpočet limitu, při jehož překročení nesmí být deriváty prodávány ani vykazovány v rozvaze základní úvěrové instituce; velké expozice a rozsah uznávání technik zmírňování úvěrového rizika; změna složek pojmu „obchodní činnosti“ používaného ke stanovení podmínek uplatňování kapitol II a III tohoto nařízení; specifikace druhů sekuritizací, které neohrožují finanční stabilitu základní úvěrové instituce nebo finančního systému Unie; kritéria pro posouzení rovnocennosti právního a dohledového rámce třetí země. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (39) Pro zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, zejména pokud jde o ustanovení článků 21 a 27, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci.
- (40) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zabezpečit harmonizaci a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a klientů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž Evropský orgán pro bankovníctví disponuje, je účinné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních technických a prováděcích norem bez politických rozhodnutí. Evropský orgán pro bankovníctví by měl při vypracovávání návrhů technických norem zajistit účinné administrativní postupy a postupy podávání zpráv.
- (41) Komise by měla přijmout regulační technické normy vypracované Evropským orgánem pro bankovníctví týkající se metodiky pro jednotné měření a uplatňování parametrů pro výpočet prahové hodnoty, při jejímž překročení by mělo dojít k oddělení obchodních činností, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s články 10 až 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010³⁰. Komise a Evropský orgán pro bankovníctví by měly zajistit, aby tyto normy mohly všechny dotčené instituce uplatňovat způsobem, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti těchto institucí a jejich činnostem.

³⁰

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (42) Komise by měla být zmocněna přijmout prováděcí technické normy vypracované Evropským orgánem pro bankovníctví, týkající se metodiky výpočtu objemu obchodních činností prováděných úvěrovými institucemi a skupinami, jednotného vzoru pro uvádění celkového objemu obchodních činností úvěrových institucí a mateřských podniků a jejich složek a stanovení postupů a formulářů pro výměnu informací o sankcích s Evropským orgánem pro bankovníctví prostřednictvím aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (43) V souladu se zásadou proporcionality je pro dosažení cíle prevence systémových rizik, finanční tísně nebo selhání velkých, složitých a vzájemně propojených úvěrových institucí nezbytné a vhodné stanovit pravidla pro zákaz obchodování na vlastní účet a pro oddělení určitých obchodních činností. V souladu s čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení sledovaných cílů.
- (44) Svoboda podnikání v souladu s právem Unie a vnitrostátními zákony a zvyklostmi je uznána článkem 16 Listiny základních práv Evropské unie („Listina“). Každá osoba v Unii má právo zahájit podnikání nebo v něm pokračovat, aniž by byla předmětem diskriminace nebo zbytečných omezení. Na vlastnictví akcií a podílů se kromě toho vztahuje ochrana vlastnictví podle článku 17 Listiny. Akcionáři a podílníci mají právo svůj majetek vlastnit, užívat a disponovat s ním a právo nebýt tohoto majetku nedobrovolně zbaveni. Zákazem obchodování na vlastní účet a oddělením určitých obchodních činností podle tohoto nařízení může být dotčena svoboda podnikání, jakož i vlastnická práva akcionářů a podílníků, kteří v takové situaci nemohou volně nakládat se svým majetkem.
- (45) Omezení svobody podnikání a práv akcionářů a podílníků by mělo být v souladu s článkem 52 Listiny. Zásah do těchto práv by neměl být nepřiměřený. Zákaz nebo oddělení obchodních činností by tedy měly být vyžadovány, pouze je-li to ve veřejném zájmu podpory řádného fungování bankovního trhu Unie a finanční stability. Dotčeným akcionářům a podílníkům by nemělo být bráněno ve využívání jejich jiných zákonných práv, jako je právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces.
- (46) Toto nařízení respektuje základní práva a zásady uznané v Listině, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na vlastnictví, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, jakož i právo na obhajobu a respektování zásady *ne bis in idem*. Toto nařízení musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (47) Protože subjekty, kterých se týká zákaz obchodování na vlastní účet, budou k uplatnění tohoto zákazu potřebovat dostatek času, předpokládá toto nařízení, že se zákaz použije od [OP please introduce exact date 18 months after publication of this Regulation]. Podobně postupy stanovené tímto nařízením, pokud jde o ustanovení, která vedou k rozhodnutí příslušného orgánu, že obchodní činnosti musí být odděleny od základní úvěrové instituce, a postupy, jež se vztahují na skupiny v návaznosti na přijetí takového rozhodnutí, jsou komplexní a vyžadují čas nejen k realizaci, ale také k odpovědnému a udržitelnému provedení takových opatření. Je proto vhodné, aby se tato ustanovení použila od [OP please introduce exact date 36 months after publication of this Regulation],

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I

Obecná ustanovení

Článek 1

Cíle

Cílem tohoto nařízení je prevence systémových rizik, finančních problémů nebo selhání velkých, složitých a vzájemně propojených subjektů finančního systému, zejména úvěrových institucí, a splnění těchto cílů:

- a) snížení přijímání nadměrného rizika v rámci úvěrové instituce;
- b) odstranění podstatných střetů zájmů mezi různými částmi úvěrové instituce;
- c) zamezení nedokonalé distribuci zdrojů a podpora úvěrování reálné ekonomiky;
- d) zlepšení podmínek hospodářské soutěže pro všechny úvěrové instituce na vnitřním trhu;
- e) omezení vzájemné propojenosti ve finančním sektoru, která vede k systémovému riziku;
- f) usnadnění efektivního řízení a monitorování úvěrových institucí a dohledu nad nimi;
- g) usnadnění řádné obnovy a řešení problémů skupiny.

Článek 2

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro:

- a) zákaz obchodování na vlastní účet;
- b) oddělení určitých obchodních činností.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na tyto subjekty:
 - a) kteroukoli úvěrovou instituci nebo mateřský podnik v EU, včetně všech poboček a dceřiných podniků bez ohledu na to, kde se nacházejí, jsou-li podle článku 131 směrnice 2013/36/EU určeny jako globální systémově významné instituce (G-SVI);
 - b) kterýkoli z těchto subjektů, který má po dobu tří po sobě následujících let celková aktiva ve výši alespoň 30 miliard EUR a obchodní činnost ve výši alespoň 70 miliard EUR nebo 10 % svých celkových aktiv;

- i) jakákoli úvěrová instituce usazená v Unii, která není ani mateřským, ani dceřiným podnikem, včetně všech jejích poboček bez ohledu na to, kde se nacházejí;
- ii) jakýkoli mateřský podnik v EU, včetně všech poboček a dceřiných podniků bez ohledu na to, kde se nacházejí, pokud je jeden ze subjektů skupiny úvěrovou institucí usazenou v Unii;
- iii) pobočky úvěrových institucí usazených ve třetích zemích, nacházející se v EU.

Článek 4

Výjimky z oblasti působnosti

1. Toto nařízení se nevztahuje na:
 - a) pobočky úvěrových institucí usazených ve třetích zemích, nacházející se v EU, pokud se na ně vztahuje právní rámec považovaný za rovnocenný v souladu s čl. 27 odst. 1;
 - b) pobočky mateřských podniků v EU usazené ve třetích zemích, pokud se na ně vztahuje právní rámec považovaný za rovnocenný v souladu s čl. 27 odst. 1;
 - c) subjekty uvedené v čl. 2 odst. 5 bodech 2 až 23 směrnice 2013/36/EU.
2. Navíc k ustanovením odst. 1 písm. b) může příslušný orgán vyjmout z požadavků kapitoly III dceřiné podniky mateřských podniků v EU usazené ve třetích zemích, v nichž neexistují pravidla považovaná za rovnocenná článkům 10 až 16 a článku 20, pokud je tento příslušný orgán přesvědčen, že:
 - a) existuje strategie řešení problémů dohodnutá mezi orgánem příslušným k řešení na úrovni skupiny v Unii a hostitelským orgánem třetí země;
 - b) strategie řešení problémů dceřiného podniku mateřského podniku v EU, usazeného ve třetí zemi, nemá nepříznivý dopad na finanční stabilitu žádného členského státu, v němž je usazen mateřský podnik v EU a ostatní subjekty skupiny.

Článek 5

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

1. „úvěrovou institucí“ se rozumí úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013³¹;
2. „skupinou“ se rozumí mateřský podnik a jeho dceřiné podniky;
3. „řešením problémů“ se rozumí řešení problémů ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank;

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o omezitelných požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

4. „obchodováním na vlastní účet“ se rozumí použití vlastního kapitálu nebo vypůjčených peněz k přijetí pozic v jakémkoli typu transakcí s cílem zakoupit, prodat nebo jinak nabýt či zcizit jakýkoli finanční nástroj nebo komodity výlučně v zájmu dosažení zisku na vlastní účet a bez jakékoli spojitosti se skutečnou či předvídanou klientskou činností nebo za účelem zajištění rizika subjektu v důsledku skutečné nebo předvídané klientské činnosti, a to prostřednictvím sekcí, oddělení, divizí nebo jednotlivých obchodníků specificky určených k tomuto přijímání pozic a dosahování zisku a rovněž prostřednictvím účelových internetových platforem pro obchodování na vlastní účet;
5. „mateřským podnikem v EU“ se rozumí mateřský podnik v členském státě, který není dceřiným podnikem jiného podniku v žádném členském státě;
6. „dceřiným podnikem“ se rozumí dceřiný podnik ve smyslu čl. 2 bodu 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU³².
7. „příslušným orgánem“ se rozumí příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013, včetně ECB v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1024/2013;
8. „institucí“ se rozumí instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
9. „mateřským podnikem“ se rozumí mateřský podnik ve smyslu čl. 2 bodu 9 směrnice 2013/34/EU, včetně instituce, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti a holdingové společnosti se smíšenou činností;
10. „finančními nástroji“ se rozumí finanční nástroje ve smyslu oddílu C přílohy I směrnice 2004/39/ES;
11. „vedoucím orgánem“ se rozumí vedoucí orgán ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 7 směrnice 2013/36/EU nebo rovnocenný orgán, pokud dotyčný subjekt není institucí;
12. „tvorbou trhu“ se rozumí závazek finanční instituce zajišťovat pravidelně a průběžně tržní likviditu zveřejňováním dvousměrných kotací k určitému finančnímu nástroji nebo v rámci své běžné činnosti plněním pokynů klientů či v reakci na žádosti klientů o obchodování, aniž by byla v těchto obou případech vystavena významnému tržnímu riziku;
13. „sponzorem“ se rozumí sponzor ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 nařízení (EU) č. 575/2013;
14. „sekuritizací“ se rozumí sekuritizace ve smyslu v čl. 4 odst. 1 bodu 61 nařízení (EU) č. 575/2013;
15. „obchodováním s deriváty“ se rozumí nákup nebo prodej derivátů;
16. „základní úvěrovou institucí“ se rozumí úvěrová instituce, která přinejmenším přijímá vklady způsobilé pro systém pojištění vkladů v souladu se směrnicí 94/19/ES³³;

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS, Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19.

³³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5).

17. „komoditou“ se rozumí komodita ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Komise (ES) č. 1287/2006³⁴;
18. „subjektem skupiny“ se rozumí právnická osoba, jež je součástí skupiny;
19. „finančním subjektem“ se rozumí subjekt spadající pod jednu z těchto kategorií:
- subjekt finančního sektoru ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 27 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - uzavřený alternativní investiční fond, který nevyužívá pákový efekt, ve smyslu směrnice 2011/61/EU, pokud je uvedený alternativní investiční fond usazen v Unii, nebo pokud není usazen v Unii, je nabízen v Unii v souladu s článkem 35 nebo 40 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU³⁵, kvalifikované fondy rizikového kapitálu ve smyslu čl. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 345/2013³⁶, kvalifikované fondy sociálního podnikání ve smyslu čl. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 346/2013³⁷ a alternativní investiční fond povolený jako evropský fond dlouhodobých investic v souladu s nařízením (EU) č. [XXX/XXXX]³⁸;
 - SKIPCP ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES³⁹;
 - sekuritizační jednotka pro speciální účel ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 66 nařízení (EU) č. 575/2013;
20. „malými a středními podniky“ se rozumí podniky zaměstnávající méně než 250 osob, s ročním obrátem nejvýše 50 milionů EUR a/nebo bilanční sumou roční rozvahy nejvýše 43 milionů EUR;
21. „obchodováním s investicemi na vlastní účet“ se rozumí nákup, prodej, přijímání nebo upisování cenných papírů nebo smluvních investic na vlastní účet;
22. „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ se rozumí příslušný orgán odpovědný za výkon dohledu nad mateřským podnikem v EU a jeho dceřinými podniky na konsolidovaném základě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 48 nařízení (EU) č. 575/2013.

³⁴ Nařízení Komise (ES) č. 1287/2006 ze dne 10. srpna 2006, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o evidenční povinnosti investičních podniků, hlášení obchodů, transparentnost trhu, přijímání finančních nástrojů k obchodování a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 1).

³⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

³⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech rizikového kapitálu (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 1).

³⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech sociálního podnikání (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 18).

³⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. xx/xxxx o evropských fondech dlouhodobých investic (Úř. věst. L xx/xx).

³⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

Kapitola II

Zakázané činnosti

Článek 6

Zákaz určitých obchodních činností

1. Subjekty uvedené v článku 3 nesmějí:
 - a) provádět obchodování na vlastní účet;
 - b) s vlastním kapitálem nebo vypůjčenými penězi a výlučně v zájmu dosažení zisku na vlastní účet:
 - i) nabývat nebo si ponechávat podílové jednotky nebo akcie alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU;
 - ii) investovat do derivátů, certifikátů, indexů nebo jiných finančních nástrojů, jejichž výsledky jsou spojeny s akciemi nebo podílovými jednotkami alternativních investičních fondů;
 - iii) držet žádné podílové jednotky nebo akcie subjektu, který provádí obchodování na vlastní účet nebo nabývá podílové jednotky nebo akcie alternativních investičních fondů.
2. Zákaz uvedený v odst. 1 písm. a) se nevztahuje na:
 - a) finanční nástroje emitované ústředními vládami členských států nebo subjekty uvedenými v čl. 117 odst. 2 a v článku 118 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) situaci, kdy subjekt uvedený v článku 3 splňuje všechny tyto podmínky:
 - i) používá svůj vlastní kapitál v rámci svých procesů řízení peněžních prostředků;
 - ii) výlučně drží, kupuje, prodává nebo jiným způsobem nabývá či zcizuje aktiva, jež jsou hotovostí nebo peněžním ekvivalentem. Aktiva, jež jsou peněžním ekvivalentem, musí být vysoce likvidními investicemi drženými v základní měně vlastního kapitálu, musí být snadno směnitelné na známou částku hotovosti, musí podléhat nevýznamnému riziku změny hodnoty, jejich splatnost nesmí překročit 397 dnů a musí poskytovat výnos maximálně ve výši sazby tříměsíčního vysoce kvalitního státního dluhopisu.
3. Omezení stanovená v odst. 1 písm. b) se nevztahují na uzavřený alternativní investiční fond, který nevyužívá pákový efekt, ve smyslu směrnice 2011/61/EU, pokud je uvedený alternativní investiční fond usazen v Unii, nebo pokud není usazen v Unii, je nabízen v Unii v souladu s článkem 35 nebo 40 směrnice 2011/61/EU, na kvalifikované fondy rizikového kapitálu ve smyslu čl. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 345/2013, na kvalifikované fondy sociálního podnikání ve smyslu čl. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 346/2013 a na alternativní investiční fond povolený jako evropský fond dlouhodobých investic v souladu s nařízením (EU) č. [XXX/XXXX].
4. Vedoucí orgán každého subjektu uvedeného v článku 3 zajistí splnění požadavků stanovených v odstavci 1.

5. Požadavky v odstavcích 1 až 4 se použijí od [OP please introduce exact date, 18 months after publication of the Regulation.]
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 36, jimiž se ze zákazu uvedeného v odst. 1 písm. a) vyjme:
- a) finanční nástroje jiné než uvedené v odst. 2 písm. a) emitované vládami třetích zemí, jež uplatňují v oblasti dohledu a regulace opatření přinejmenším rovnocenná opatřením uplatňovaným v Unii, přičemž expozicím vůči takovým nástrojům je v souladu s článkem 115 nařízení (EU) č. 575/2013 přidělena riziková váha 0 %;
 - b) finanční nástroje emitované regionálními vládami členských států, přičemž expozicím vůči takovým nástrojům je v souladu s článkem 115 nařízení (EU) č. 575/2013 přidělena riziková váha 0 %.

Článek 7

Pravidla pro odměňování

Aniž jsou dotčena pravidla odměňování stanovená ve směrnici 2013/36/EU, zásady odměňování subjektů uvedených v článku 3 musí být navrženy a prováděny takovým způsobem, který přímo ani nepřímo nepodporuje či neodměňuje provádění činností zakázaných v čl. 6 odst. 1 jakýmkoli zaměstnancem.

Kapitola III

Oddělení určitých obchodních činností

Článek 8

Rozsah činností

1. Pro účely této kapitoly zahrnují obchodní činnosti činnosti jiné než:
- a) přijímání vkladů způsobilých pro systém pojištění vkladů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES⁴⁰;
 - b) poskytování úvěrů včetně spotřebitelského úvěru, úvěrových smluv týkajících se nemovitého majetku, faktoringu, s postihem nebo bez postihu, financování obchodních transakcí (včetně forfeitingu);
 - c) finanční leasing;
 - d) platební služby ve smyslu čl. 4 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES⁴¹;
 - e) vydávání a správa jiných prostředků k provádění plateb (např. cestovních šeků a bankovních směnec), pokud tato činnost nespadá pod písmeno d);
 - f) peněžní makléřství, uložení a správa cenných papírů;

⁴⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5).

⁴¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

- g) poskytování bankovních informací;
 - h) úschova cenností;
 - i) vydávání elektronických peněz.
2. Požadavky této kapitoly se nevztahují na nákup nebo prodej finančních nástrojů emitovaných ústředními vládami členských států nebo subjekty uvedenými v čl. 117 odst. 2 a v článku 118 nařízení (EU) č. 575/2013.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž se vyjmou finanční nástroje:
- a) jiné než uvedené v odstavci 2 emitované vládami třetích zemí, jež uplatňují v oblasti dohledu a regulace opatření přinejmenším rovnocenná opatřením uplatňovaným v Unii, přičemž expozicím vůči takovým nástrojům je v souladu s článkem 115 nařízení (EU) č. 575/2013 přidělena riziková váha 0 %;
 - b) emitované regionálními vládami členských států, přičemž expozicím vůči takovým nástrojům je v souladu s článkem 115 nařízení (EU) č. 575/2013 přidělena riziková váha 0 %.

Článek 9

Povinnost přezkumu činností

1. Příslušný orgán u následujících subjektů posoudí obchodní činnosti zahrnující především tvorbu trhu, investice do sekuritizací a jejich sponzorování a obchodování s jinými deriváty, než které jsou povoleny podle článků 11 a 12:
- a) základní úvěrová instituce usazená v Unii, která není ani mateřským, ani dceřiným podnikem, včetně všech jejích poboček bez ohledu na to, kde se nacházejí;
 - b) mateřský podnik v EU, včetně všech poboček a dceřiných podniků bez ohledu na to, kde se nacházejí, pokud je jeden ze subjektů skupiny úvěrovou institucí usazenou v Unii;
 - c) pobočky úvěrových institucí usazených ve třetích zemích, nacházející se v EU.
2. Při posuzování podle odstavce 1 použije příslušný orgán tyto parametry měření:
- a) relativní velikost obchodních aktiv měřenou obchodními aktivy vydělenými celkovými aktivy;
 - b) pákový efekt obchodních aktiv měřený obchodními aktivy vydělenými kapitálem core Tier 1;
 - c) relativní význam úvěrového rizika protistrany měřený reálnou hodnotou derivátů vydělenou celkovými obchodními aktivy;
 - d) relativní složitost obchodních derivátů měřenou aktivy obchodních derivátů úrovně 2 a 3 vydělenými obchodními deriváty a obchodními aktivy;
 - e) relativní ziskovost výnosů z obchodování měřenou výnosy z obchodování vydělenými celkovým čistým výnosem;
 - f) relativní význam tržního rizika měřený výpočtem absolutní hodnoty rozdílu mezi aktivy a závazky z obchodování a jejím vydělením prostým průměrem aktiv z obchodování a závazků z obchodování;

- g) propojenost měřenou metodikou uvedenou v čl. 131 odst. 18 směrnice 2013/36/EU;
 - h) úvěrové a likviditní riziko vyplývající ze závazků a záruk poskytnutých základní úvěrovou institucí.
3. Příslušný orgán své posouzení dokončí do [*OP – please introduce 18 months from the day of publication of the Regulation*] a následně jej provádí pravidelně nejméně jednou ročně.
4. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem specifikujících měření uvedených parametrů a tam, kde je to vhodné, specifikuje podrobné náležitosti parametrů uvedených v odstavci 2 a jejich měření s použitím údajů z oblasti dohledu. Tyto návrhy regulačních technických norem rovněž příslušnému orgánu poskytnou metodiku pro jednotné měření a použití uvedených parametrů.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [*OP – please introduce 1 month from the day of publication of the Regulation*].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 10

Pravomoc příslušného orgánu požadovat, aby základní úvěrová instituce nevykonávala určité činnosti

1. Dojde-li příslušný orgán k závěru, že po posouzení podle čl. 9 odst. 1 jsou splněna omezení a podmínky související s parametry uvedenými v čl. 9 odst. 2 písm. a) až h) a specifikovanými v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 5, a domnívá se proto, že je ohrožena finanční stabilita základní úvěrové instituce nebo finančního systému Unie jako celku s ohledem na cíle uvedené v článku 1, zahájí nejpozději do dvou měsíců po dokončení uvedeného posouzení postup vedoucí k rozhodnutí podle odst. 3 druhého pododstavce.
2. Pokud omezení a podmínky uvedené v odstavci 1 nejsou splněny, může příslušný orgán přesto zahájit postup vedoucí k rozhodnutí podle odst. 3 třetího pododstavce, dojde-li na základě posouzení podle čl. 9 odst. 1 k závěru, že veškerá obchodní činnost prováděná základní úvěrovou institucí, s výjimkou obchodování s deriváty jinými než povolenými podle článků 11 a 12, představuje hrozbu pro finanční stabilitu základní úvěrové instituce nebo finančního systému Unie jako celku s ohledem na cíle uvedené v článku 1.
3. Příslušný orgán oznámí své závěry uvedené v odstavcích 1 nebo 2 základní úvěrové instituci a umožní jí předložit písemné připomínky ve lhůtě dvou měsíců ode dne takového oznámení.

Pokud základní úvěrová instituce ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci přesvědčivě neprokáže příslušnému orgánu, že důvody vedoucí k jeho závěrům nejsou oprávněné, přijme příslušný orgán rozhodnutí určené základní úvěrové instituci, v němž jí nařídí, aby nevykonávala obchodní činnosti specifikované v uvedených závěrech. Příslušný orgán své rozhodnutí odůvodní a zveřejní.

Pro účely odstavce 1 platí, že pokud příslušný orgán rozhodne, že základní úvěrové instituci výkon uvedených obchodních činností umožní, rovněž své rozhodnutí odůvodní a zveřejní.

Pro účely odstavce 2 platí, že pokud příslušný orgán rozhodne, že základní úvěrové instituci výkon uvedených obchodních činností umožní, přijme v tomto smyslu rozhodnutí určené základní úvěrové instituci.

Před přijetím jakéhokoli rozhodnutí podle tohoto odstavce příslušný orgán konzultuje Evropský orgán pro bankovníctví ohledně důvodů svého navrhovaného rozhodnutí a možného dopadu takového rozhodnutí na finanční stabilitu Unie a fungování vnitřního trhu. Příslušný orgán rovněž Evropskému orgánu pro bankovníctví oznámí své konečné rozhodnutí.

Příslušný orgán přijme konečné rozhodnutí do dvou měsíců poté, co obdržel písemné připomínky uvedené v prvním pododstavci.

4. Příslušný orgán rozhodnutí uvedená v odst. 3 třetím pododstavci každých 5 let přezkoumá.
5. Komise do [*OP insert the correct date by 6 months of publication of this Regulation*] přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 36 s cílem:
 - a) specifikovat, pokud jde o parametry:
 - a) příslušný limit každého parametru uvedeného v čl. 9 odst. 1 písm. a) až h), při jehož překročení se míra rizika dotčené obchodní činnosti považuje za individuálně významnou;
 - ii) podmínky včetně toho, kolik parametrů a v jaké kombinaci musí překročit příslušný limit, aby příslušný orgán zahájil postup podle čl. 10 odst. 1;
 - iii) specifikace podmínek v bodě ii) zahrnuje uvedení míry souhrnného významného rizika dotčené obchodní činnosti, jež je důsledkem toho, že výsledky několika parametrů překročily příslušné limity uvedené v bodě i);
 - b) specifikovat, který druh sekuritizace není považován za hrozbu pro finanční stabilitu základní úvěrové instituce nebo finančního systému Unie jako celku, a to v souvislosti s každým z těchto aspektů:
 - i) strukturální vlastnosti, jako je vložená změna splatnosti, a jednoduchost struktury;
 - ii) kvalita podkladových aktiv a související vlastnosti kolaterálu;
 - iii) vlastnosti sekuritizace a jejích podkladových aktiv, pokud jde o kotaci a transparentnost;
 - iv) spolehlivost a kvalita postupu upisování.

Obezřetné řízení vlastního rizika

1. Základní úvěrová instituce, jíž se týká rozhodnutí podle čl. 10 odst. 3, může vykonávat obchodování pouze v rozsahu, jenž je omezen účely obezřetného řízení jejího kapitálu, likvidity a finančních prostředků.

V rámci obezřetného řízení svého kapitálu, likvidity a finančních prostředků může základní úvěrová instituce pro zajištění celkového rizika své rozvahy používat pouze úrokové, měnové a úvěrové deriváty způsobilé pro clearing ústřední protistrany. Základní úvěrová instituce příslušnému orgánu dohledu prokáže, že zajišťovací činnost je koncipována pro snížení konkrétních a identifikovatelných rizik jednotlivých nebo agregovaných pozic základní úvěrové instituce a že tato rizika prokazatelně snižuje nebo výrazně zmírňuje.

2. Aniž jsou dotčena pravidla odměňování stanovená směrnicí 2013/36/EU, zásady odměňování, které se vztahují na zaměstnance základní úvěrové instituce provádějící zajišťovací činnosti:

- a) mají za cíl zabránit jakýmkoli reziduálním nebo skrytým činnostem obchodování na vlastní účet, ať už jsou maskovány jako řízení rizik nebo jinak;
- b) odrážejí legitimní cíle zajištění základní úvěrové instituce jako celku a zajišťují, aby poskytnutá odměna nebyla přímo určena odkazem na zisky vytvořené takovými činnostmi, ale zohledňovala celkovou účinnost těchto činností při snižování nebo zmírňování rizika.

Vedoucí orgán zajistí, aby zásady odměňování základní úvěrové instituce byly v souladu s ustanoveními prvního pododstavce, přičemž jedná na základě doporučení výboru pro rizika, je-li takový výbor v souladu s čl. 76 odst. 3 směrnice 2013/36/EU zřízen.

3. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 tohoto nařízení za účelem doplnění finančních nástrojů uvedených v odstavci 1 o další finanční nástroje včetně jiných druhů derivátů, zejména těch, na něž se vztahují povinnosti stanovené v článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012⁴², a to s cílem zohlednit finanční nástroje, které mají pro účely obezřetného řízení kapitálu, likvidity a finančních prostředků stejný dopad na finanční stabilitu jako nástroje uvedené v odstavci 1.

Poskytování služeb řízení rizik klientům

1. Základní úvěrová instituce, které se týká rozhodnutí podle čl. 10 odst. 3, smí prodávat úrokové, měnové a úvěrové deriváty, deriváty emisních povolenek, komoditní deriváty způsobilé pro clearing centrální protistrany a emisní povolenky svým nefinančním klientům, finančním subjektům uvedeným v čl. 5 bodě 19 druhé a třetí odrážce, pojišťovnám a institucím poskytujícím dávky zaměstnaneckého penzijního pojištění, jsou-li splněny tyto podmínky:

⁴² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů.

- a) výlučným cílem prodeje je zajištění proti úrokovému riziku, měnovému riziku, úvěrovému riziku, komoditnímu riziku nebo riziku emisních povolenek;
- b) kapitálový požadavek základní úvěrové instituce týkající se rizika z pozic vyplývajících z derivátů a emisních povolenek nepřesahuje podíl jejího celkového kapitálového požadavku souvisejícího s rizikem, jenž má být specifikován aktem v přenesené pravomoci Komise v souladu s odstavcem 2.

Není-li požadavek v písmeni b) splněn, nesmí základní úvěrová instituce deriváty a emisní povolenky prodávat ani je vykazovat v rozvaze.

2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem:
 - a) povolit, aby pro účely zajištění rizika mohly být určitým typům klientů uvedených v odstavci 1 tohoto článku prodávány jiné finanční nástroje než ty, jež jsou uvedeny v odstavci 1, zejména ty, na něž se vztahují povinnosti stanovené v článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012;
 - b) specifikovat podíl kapitálového požadavku základní úvěrové instituce, při jehož překročení nesmí být deriváty a emisní povolenky uvedené v odstavci 1 tohoto článku prodávány ani vykazovány v rozvaze základní úvěrové instituce.

Článek 13

Pravidla pro oddělené subjekty skupiny

1. Pokud příslušný orgán přijal rozhodnutí v souladu s čl. 10 odst. 3 o tom, že základní úvěrová instituce nesmí provádět určité činnosti obchodování a pokud je základní úvěrová instituce členem skupiny, smí obchodní činnosti, jež mají být odděleny, provádět pouze subjekt skupiny, jenž je po právní, ekonomické a provozní stránce oddělen („obchodní subjekt“) od základní úvěrové instituce.
2. Pokud se subjekt uvedený v čl. 9 odst. 1 rozhodl z vlastní iniciativy oddělit obchodní činnosti, na které se vztahuje článek 9, od základní úvěrové instituce, a jeho plán oddělení byl schválen v souladu s postupem podle článku 18, pak se na oddělené subjekty použijí požadavky stanovené v odstavcích 3 až 13 tohoto článku a v článcích 14 až 17 a 20.
3. Mateřský podnik v EU zajistí, aby skupina složená ze základních úvěrových institucí a obchodních subjektů byla strukturována tak, že jsou na subkonsolidovaném základě vytvořeny dvě oddělené podskupiny, z nichž pouze jedna se skládá ze základních úvěrových institucí.
4. Mateřský podnik v EU základní úvěrové instituce v nezbytné míře zajistí, aby základní úvěrová instituce mohla v případě platební neschopnosti obchodního subjektu pokračovat v činnosti.
5. Základní úvěrová instituce nesmí v obchodním subjektu držet kapitálové nástroje nebo hlasovací práva.

Aniž je dotčen první pododstavec, příslušný orgán může rozhodnout, že základním úvěrovým institucím, které splňují požadavky stanovené v čl. 49 odst. 3 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 575/2013, povolí držení kapitálových nástrojů nebo hlasovacích práv v obchodním subjektu, pokud se příslušný orgán domnívá, že je držení těchto kapitálových nástrojů nebo hlasovacích práv nezbytné pro fungování

skupiny a že základní úvěrová instituce přijala dostatečná opatření ke vhodnému zmírnění příslušných rizik.

Základní úvěrové instituci, která není ani ústřední, ani regionální úvěrovou institucí, nesmí být v žádném případě povoleno přímé držení kapitálových nástrojů nebo hlasovacích práv v žádném obchodním subjektu.

Před přijetím rozhodnutí podle tohoto odstavce příslušný orgán konzultuje Evropský orgán pro bankovníctví.

Příslušný orgán oznámí své rozhodnutí Evropskému orgánu pro bankovníctví. Evropský orgán pro bankovníctví zveřejní seznam institucí, na něž byl uplatněn tento odstavec.

6. Základní úvěrová instituce a obchodní subjekt emitují vlastní dluhopisy na individuálním nebo subkonsolidovaném základě, pokud to není v rozporu s plánem řešení problémů schváleným relevantními orgány příslušnými k řešení v souladu se [směrnicí o ozdravných postupech a řešení problémů bank].
7. Veškeré smlouvy a jiné transakce mezi základní úvěrovou institucí a obchodním subjektem musí být pro základní úvěrovou instituci stejně příznivé, jako jsou srovnatelné smlouvy a transakce se subjekty nebo zahrnující subjekty, jež nepatří do téže podskupiny.
8. Většinu členů vedoucího orgánu základní úvěrové instituce a obchodního subjektu tvoří osoby, jež nejsou členem vedoucího orgánu druhého z těchto subjektů. Žádný člen vedoucího orgánu kteréhokoli z těchto subjektů nesmí zastávat výkonnou funkci v obou subjektech, s výjimkou manažera řízení rizik mateřského podniku.
9. Vedoucí orgány základní úvěrové instituce, obchodního subjektu a jejich mateřských podniků mají povinnost dodržovat cíle oddělení.
10. V souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy musí být název nebo označení obchodního subjektu a základní úvěrové instituce takové, aby mohla veřejnost snadno rozpoznat, který subjekt je obchodním subjektem a který základní úvěrovou institucí.
11. Strukturálně oddělené instituce musí splňovat povinnosti stanovené v části druhé, třetí, čtvrté, šesté, sedmé a osmé nařízení (EU) č. 575/2013 a v hlavě VII směrnice 2013/36/EU na subkonsolidovaném základě v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.
12. Odchylně od čl. 6 odst. 1 a článku 7 nařízení (EU) č. 575/2013 se povinnosti stanovené v části druhé až čtvrté a v části osmé uvedeného nařízení použijí na subkonsolidovaném základě v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.
13. Odchylně od čl. 6 odst. 4 a článku 8 nařízení (EU) č. 575/2013 se požadavky části šesté uvedeného nařízení použijí na subkonsolidovaném základě v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

Článek 14

Limity velkých expozic uvnitř skupiny

1. Pro účely výpočtu limitu velkých expozic uvnitř skupiny podle odstavce 2 se všechny subjekty patřící do téže podskupiny podle čl. 13 odst. 3 považují za jednoho klienta nebo za jednu ekonomicky spjatou skupinu klientů ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 39 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Pokud byla uložena opatření v souladu s touto kapitolou, nesmí základní úvěrové instituci vzniknout uvnitř skupiny expozice překračující 25 % způsobilého kapitálu základní úvěrové instituce vůči subjektu, jenž nepatří do téže podskupiny jako základní úvěrová instituce. Limit expozice uvnitř skupiny se použije na subkonsolidovaném základě a po zohlednění účinku zmírnění úvěrového rizika a výjimek podle článků 399 až 403 nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 16 tohoto nařízení.

Článek 15

Limity velkých expozic mimo skupinu

1. Navíc k ustanovením čl. 395 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud byla uložena opatření v souladu s touto kapitolou tohoto nařízení, nesmí základní úvěrové instituci vzniknout následující expozice:
 - a) velká expozice překračující 25 % způsobilého kapitálu základní úvěrové instituce vůči finančnímu subjektu. Uvedený limit expozice se použije na individuálním a na subkonsolidovaném základě a po zohlednění účinku zmírnění úvěrového rizika a výjimek podle článků 399 až 403 nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 16 tohoto nařízení;
 - b) velké expozice, které celkem překračují 200 % způsobilého kapitálu základní úvěrové instituce, vůči finančním subjektům. Uvedený limit expozice se použije na individuálním a na subkonsolidovaném základě a po zohlednění účinku zmírnění úvěrového rizika a výjimek podle článků 399 až 403 nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 16 tohoto nařízení.
2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem upravit úroveň souhrnného limitu velké expozice mimo skupinu uvedenou v odst. 1 písm. b) podle toho, do jaké míry bylo uznáno zmírnění úvěrového rizika.

Článek 16

Techniky zmírňování úvěrového rizika

Navíc k ustanovením článků 399 až 403 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud byla uložena opatření v souladu s touto kapitolou tohoto nařízení, použijí se pro účely dodržení limitů velkých expozic podle článků 14 a 15 tohoto nařízení na výpočet hodnot expozice omezení týkající se uznávání technik zmírňování úvěrového rizika.

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem specifikovat míru, v níž se uznávají techniky zmírňování úvěrového rizika včetně druhů způsobilé úvěrové ochrany a jejích limitů pro účely prvního pododstavce v zájmu zajištění toho, že nedojde k selhání technik zmírňování rizik, pokud se rizika projeví, aby tak mohlo dojít k efektivní obnově úvěrové ochrany.

Odchylka od přechodných ustanovení pro velké expozice

Odchylně od čl. 493 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 se výjimky stanovené v uvedeném odstavci nepoužijí na expozice, které vznikly základním úvěrovým institucím, na něž se uplatnila strukturální opatření v souladu s tímto nařízením.

Plán oddělení

1. Pokud příslušný orgán přijal v souladu s čl. 10 odst. 3 rozhodnutí o tom, že základní úvěrová instituce nesmí provádět určité činnosti obchodování, základní úvěrová instituce nebo případně její mateřský podnik v EU předloží příslušnému orgánu ve lhůtě 6 měsíců ode dne rozhodnutí podle čl. 10 odst. 3 druhého pododstavce plán oddělení.

Podobně pokud se subjekt uvedený v čl. 9 odst. 1 rozhodl oddělit od základní úvěrové instituce obchodní činnosti, na něž se vztahuje povinnost přezkumu podle článku 9, předloží na začátku přezkumného období podle článku 9 plán popisující toto oddělení. Plán obsahuje alespoň informace požadované v odst. 2 písm. a) a b) tohoto článku.

2. Plán oddělení podrobně vysvětlí, jak bude oddělení provedeno.

Tento plán obsahuje alespoň tyto prvky:

- a) specifikaci aktiv a činností, které budou odděleny od základní úvěrové instituce;
 - b) popis použití pravidel uvedených v článku 13;
 - c) harmonogram oddělení.
3. Příslušný orgán plány uvedené v odstavcích 1 a 2 posoudí a do šesti měsíců od jejich předložení přijme rozhodnutí, kterým plán oddělení schválí nebo nařídí jeho změny.
 4. Pokud příslušný orgán nařídí změny plánu oddělení, základní úvěrová instituce nebo případně její mateřský podnik v EU plán oddělení opětovně předloží s požadovanými změnami do tří měsíců od žádosti příslušného orgánu.
 5. Příslušný orgán přijme rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí plánu do jednoho měsíce od opětovného předložení takového plánu. Pokud příslušný orgán plán zamítne, přijme do jednoho měsíce po zamítnutí rozhodnutí, kterým stanoví plán oddělení obsahující veškeré nezbytné úpravy.
 6. Pokud základní úvěrová instituce nebo případně její mateřský podnik v EU plán oddělení podle odstavce 1 nepředloží, přijme příslušný orgán nejpozději do 3 měsíců po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 rozhodnutí, kterým plán oddělení stanoví.
 7. Pokud základní úvěrová instituce nebo případně její mateřský podnik v EU opětovně nepředloží plán oddělení se změnami požadovanými příslušným orgánem, přijme příslušný orgán nejpozději jeden měsíc po uplynutí lhůty uvedené v odst. 4 prvním pododstavci rozhodnutí, kterým plán oddělení stanoví.
 8. Základní úvěrová instituce nebo případně její mateřský podnik v EU prokáže příslušnému orgánu splnění schváleného plánu.

9. Vedoucí orgán úvěrové instituce nebo mateřského podniku v EU zajistí, aby byl plán oddělení splněn v souladu se schválením příslušného orgánu.

Článek 19

Spolupráce mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení

1. Před přijetím rozhodnutí uvedeného v čl. 10 odst. 3 jej příslušný orgán oznámí relevantnímu orgánu příslušnému k řešení určenému v souladu s článkem 3 směrnice [o ozdravných postupech a řešení problémů bank].
2. Pokud příslušný orgán provádí posouzení v souladu s článkem 9 a pokud v souladu s článkem 10 nařizuje, aby základní úvěrová instituce nevykonávala určité činnosti, zohlední veškerá probíhající nebo již existující posouzení možnosti obnovení platební schopnosti provedená kterýmkoli relevantním orgánem příslušným k řešení podle článků 13 a 13 písm. a) směrnice [o ozdravných postupech a řešení problémů bank].
3. Příslušný orgán spolupracuje s relevantním orgánem příslušným k řešení a vyměňuje si s ním příslušné informace, které jsou považovány za nezbytné k plnění jeho povinností.
4. Příslušný orgán zajistí, aby opatření uložená podle této kapitoly byla v souladu s opatřeními přijatými podle čl. 13 písm. b) nařízení (EU) č. 1024/2013, čl. 8 odst. 9 nařízení (EU) č. [o jednotném mechanismu řešení problémů], článku 13, čl. 13 písm. a) a článků 14 a 15 směrnice [o ozdravných postupech a řešení problémů bank] a článku 104 směrnice 2013/36/EU.

Článek 20

Činnosti zakázané pro obchodní subjekt

Obchodní subjekt nesmí:

- a) přijímat vklady způsobilé pro systém pojištění vkladů v souladu se směrnicí 94/19/ES, s výjimkou případů, kdy příslušný vklad souvisí s výměnou kolaterálu souvisejícího s obchodními činnostmi;
- b) poskytovat v souvislosti s činnostmi uvedenými v písmeni a) platební služby ve smyslu čl. 4 odst. 3 směrnice 2007/64/ES, s výjimkou případů, kdy mají příslušné platební služby podpůrnou funkci a jsou nezbytně nutné pro výměnu kolaterálu souvisejícího s obchodními činnostmi.

Článek 21

Výjimka z požadavků kapitoly III

1. Na žádost členského státu může Komise udělit výjimku z požadavků této kapitoly pro úvěrovou instituci přijímající vklady od fyzických osob a malých a středních podniků, na které se vztahuje vnitrostátní zákonná úprava přijatá před 29. lednem 2014, pokud dotyčné vnitrostátní právní předpisy splňují tyto požadavky:
 - a) jejich cílem je prevence finančního napětí nebo selhání a systémového rizika podle článku 1;

- b) zakazují úvěrovým institucím přijímajícím způsobilé vklady od fyzických osob a malých a středních podniků vykonávat regulovanou činnost obchodování s investicemi na vlastní účet a držení obchodních aktiv; vnitrostátní právní předpisy mohou nicméně stanovit omezené výjimky umožňující úvěrové instituci přijímající vklady od fyzických osob a malých a středních podniků provádět činnosti zmírňování rizika v zájmu obezřetného řízení svého kapitálu, likvidity a finančních prostředků a poskytovat klientům omezené služby řízení rizika;
- c) pokud je úvěrová instituce přijímající vklady fyzických osob a malých a středních podniků členem skupiny, zajistí, aby byla úvěrová instituce právně oddělena od subjektů skupiny, které vykonávají regulovanou činnost obchodování s investicemi na vlastní účet nebo drží obchodní aktiva, a vnitrostátní právní předpisy stanoví následující:
 - i) úvěrová instituce přijímající způsobilé vklady fyzických osob a malých a středních podniků je schopna přijímat rozhodnutí nezávisle na jiných subjektech skupiny;
 - ii) úvěrová instituce přijímající způsobilé vklady fyzických osob a malých a středních podniků má vedoucí orgán, který je nezávislý na jiných subjektech skupiny i na samotné úvěrové instituci;
 - iii) úvěrová instituce přijímající způsobilé vklady fyzických osob a malých a středních podniků podléhá sama za sebe požadavkům v oblasti kapitálu a likvidity;
 - iv) úvěrová instituce přijímající způsobilé vklady fyzických osob a malých a středních podniků nesmí uzavírat smlouvy nebo transakce s jinými subjekty skupiny za jiných podmínek, než které jsou obdobné podmínkám uvedeným v čl. 13 odst. 7.

2. Členský stát, který si přeje získat výjimku pro úvěrovou instituci, na kterou se vztahují dotčené vnitrostátní právní předpisy, zašle Komisi žádost o výjimku společně s kladným stanoviskem vydaným příslušným orgánem dohledu nad úvěrovou institucí, které se žádost o výjimku týká. V této žádosti se uvedou veškeré nezbytné údaje pro posouzení vnitrostátních právních předpisů, jakož i úvěrové instituce, pro něž je výjimka požadována. Pokud se Komise domnívá, že nemá k dispozici veškeré potřebné údaje, kontaktuje do dvou měsíců od obdržení takové žádosti dotýčný členský stát a upřesní, které dodatečné údaje požaduje.

Jakmile má Komise veškeré údaje, které považuje za nezbytné k posouzení žádosti o výjimku, oznámí to do jednoho měsíce žádajícímu členskému státu, že je s údaji spokojena.

Do pěti měsíců po vydání oznámení uvedeného v druhém pododstavci Komise poté, co s Evropským orgánem pro bankovnínictví konzultovala důvody svého plánovaného rozhodnutí a potenciální dopad takového rozhodnutí pro finanční stabilitu Unie a fungování vnitřního trhu, přijme prováděcí rozhodnutí, které stanoví, že dotčené vnitrostátní právní předpisy nejsou neslučitelné s ustanoveními této kapitoly a udělí úvěrovým institucím uvedeným v žádosti podle odstavce 1 výjimku. Má-li Komise v úmyslu prohlásit dotčené vnitrostátní právní předpisy za neslučitelné a výjimku neudělit, specifikuje podrobně své námitky a umožní žádajícímu členskému státu, aby do jednoho měsíce ode dne oznámení námitek Komisi předložil své písemné

vyjádření. Komise do tří měsíců od uplynutí lhůty pro takové vyjádření přijme prováděcí rozhodnutí, kterým se výjimka schválí či zamítne.

Dojde-li ke změně vnitrostátních právních předpisů, členský stát tyto změny oznámí Komisi. Komise může prováděcí rozhodnutí uvedené ve třetím pododstavci přezkoumat.

Pokud se vnitrostátní právní předpisy, které nejsou prohlášeny za neslučitelné s touto kapitolou, na úvěrovou instituci, které byla poskytnuta výjimka z požadavků této kapitoly, již nevztahují, tato výjimka se pro uvedenou úvěrovou instituci zruší.

Komise oznámí svá rozhodnutí Evropskému orgánu pro bankovníctví. Evropský orgán pro bankovníctví zveřejní seznam úvěrových institucí, jimž byla udělena výjimka v souladu s tímto článkem. Seznam se průběžně aktualizuje.

Kapitola IV

Subjekty podléhající požadavkům kapitol II a III

Článek 22

Pravidla pro výpočet prahových hodnot

1. Pro účely čl. 3 písm. b) bodu ii) vychází výpočet prahových hodnot z konsolidované účetní závěrky mateřského podniku EU.
2. Pro účely čl. 3 písm. b) bodu iii) vychází výpočet prahových hodnot z činností prováděných v Unii.
3. Aktiva a závazky pojišťoven a zajišťoven a jiných nefinančních podniků se do výpočtu nezahrnují.
4. Příslušný orgán do [OP insert the correct date by 12 months of publication of this Regulation] určí úvěrové instituce a skupiny, na něž se v souladu s článkem 3 vztahuje toto nařízení, a ihned je oznámí Evropskému orgánu pro bankovníctví.

Poté, co obdrží oznámení příslušného orgánu, Evropský orgán pro bankovníctví seznam uvedený v prvním pododstavci ihned zveřejní. Seznam se průběžně aktualizuje.

Článek 23

Výpočet objemu obchodních činností

1. Pro účely článku 3 se objem obchodních činností vypočte v souladu s platným účetním režimem následujícím způsobem.

Obchodní činnosti = $(TSA + TSL + DE + DL)/2$, kde:

- a) aktiva obchodních cenných papírů (*Trading Securities Assets* – TSA) jsou aktiva, jež jsou součástí portfolia řízeného jako celek, u nichž existují důkazy uskutečnění nedávného skutečného krátkodobého zisku, s výjimkou derivátových aktiv;
- b) závazky obchodních cenných papírů (*Trading Securities Liabilities* – TSL) jsou závazky přijaté s úmyslem je v krátkodobém horizontu znovu zakoupit,

jež jsou součástí portfolia řízeného jako celek, u nichž existují důkazy uskutečnění nedávného skutečného krátkodobého zisku, s výjimkou derivátových závazků;

- c) derivátová aktiva (*Derivative Assets – DA*) jsou deriváty s kladnou hodnotou náhrady, jež nejsou určeny jako zajišťovací nebo vložené deriváty;
 - d) derivátové závazky (*Derivative Liabilities – DL*) jsou deriváty se zápornou hodnotou náhrady, jež nejsou určeny jako zajišťovací deriváty.
2. Aktiva a závazky pojištěven a zajištěven a jiných nefinančních podniků se do výpočtu obchodních činností nezahrnují.
3. Evropský orgán pro bankovníctví přijme návrhy prováděcích technických norem, jimiž se stanoví metodika výpočtu objemu obchodních činností uvedených v odstavci 1, přičemž se zohlední rozdíly v použitelných účetních režimech.
- Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do [*OP please introduce exact date 1 month from the day of publication of the Regulation*].
- Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.
4. Komise je zmocněna měnit prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 složky obchodních činností uvedených v písmenech a) až d) odstavce 1 tohoto článku s cílem zohlednit změny platných účetních režimů.

Článek 24

Předkládání informací o obchodních činnostech příslušnému orgánu

1. Subjekty uvedené v článku 3 předloží příslušnému orgánu poprvé [*PO to insert a date 9 months after the date of publication of this Regulation*] a následně každoročně příslušné informace o celkovém objemu svých obchodních činností a jejich složek podle čl. 23 odst. 1.
2. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro stanovení jednotné šablony pro vykazování podle odstavce 1 a pokynů, jak tuto šablonu používat.
- Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do [*OP please introduce exact date, 1 month from the day of publication of the Regulation*].
- Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Kapitola V

Dodržování

ODDÍL JEDNA

Subjekty

Článek 25

Povinnosti subjektů, na něž se vztahuje toto nařízení

1. Subjekty, na něž se vztahuje toto nařízení, přijmou vhodná opatření umožňující příslušným orgánům získat informace potřebné k tomu, aby posoudily, zda je toto nařízení dodržováno.
2. Subjekty, na něž se vztahuje toto nařízení, poskytnou příslušnému orgánu veškeré nezbytné informace, včetně informací nezbytných pro posouzení na základě parametrů uvedených v čl. 9 odst. 2, pro posouzení dodržování tohoto nařízení. Uvedené subjekty rovněž zajistí, aby jejich vnitřní kontrolní mechanismy a administrativní a účetní postupy umožňovaly nepřetržité sledování dodržování tohoto nařízení z jejich strany.
3. Subjekty, na něž se vztahuje toto nařízení, vedou evidenci všech svých transakcí a dokumentují své systémy a postupy používané pro účely tohoto nařízení takovým způsobem, aby byl příslušný orgán schopen nepřetržitě sledovat dodržování tohoto nařízení.

ODDÍL DVA

Příslušné orgány

Článek 26

Pravomoci a povinnosti příslušných orgánů

1. Při plnění svých povinností, jež jsou jim svěřeny tímto nařízením, vykonávají příslušné orgány pravomoci, jež jsou jim svěřeny v souladu s příslušnými právními předpisy Unie.
2. Příslušný orgán monitoruje činnosti subjektů, na něž se vztahuje toto nařízení, a nepřetržitě posuzuje a zajišťuje dodržování tohoto nařízení.
3. Příslušné orgány mají pravomoc požadovat od mateřského podniku v EU, jenž není regulovaným subjektem, ale má alespoň jeden dceřiný podnik, jenž je regulovaným subjektem, aby zajistil, že jeho regulované dceřiné podniky dodržují toto nařízení.
4. Pro účely tohoto nařízení se za orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě považuje příslušný orgán pro všechny subjekty skupiny, které patří do stejné skupiny jako mateřský podnik v EU a na něž se vztahuje toto nařízení.

Pokud je dceřiný podnik mateřského podniku v EU usazen v jiném členském státě a dohled nad ním vykonává jiný orgán dohledu, než nad mateřským podnikem v EU, a pokud je tento dceřiný podnik významný ve smyslu čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě konzultuje příslušný orgán domovského členského státu významného dceřiného podniku ohledně jakéhokoli rozhodnutí, jež má orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě přijmout podle tohoto nařízení.

Kapitola VI

Vztahy se třetími zeměmi

Článek 27

Rovnocennost právního rámce třetí země

1. Na žádost příslušného orgánu členského státu nebo třetí země nebo z vlastního podnětu může Komise přijímat prováděcí akty, jimiž se určí, že:
 - a) právní, dohledová a donucovací opatření třetí země zajišťují, že úvěrové instituce a mateřské společnosti v této třetí zemi dodržují závazné požadavky, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 6, 10 až 16 a 20;
 - b) právní rámec uvedené třetí země stanoví účinný rovnocenný systém uznávání strukturálních opatření přijatých podle vnitrostátních právních režimů třetí země.
2. Komise může své rozhodnutí změnit nebo zrušit, jestliže podmínky, na jejichž základě bylo takové rozhodnutí přijato, již nejsou splněny.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 tohoto nařízení s cílem stanovit kritéria pro posouzení toho, zda je právní a dohledový rámec třetí země rovnocenný tomuto nařízení či nikoli.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci do [OP please introduce the exact date within 24 months from the entry into force of this Regulation].
4. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje ujednání o spolupráci s dotčenými příslušnými orgány třetích zemí, jejichž právní a dohledový rámec byl shledán rovnocenným s tímto nařízením v souladu s odstavci 1 až 3. V těchto ujednáních se stanoví alespoň minimální režim sdílení informací mezi dotčenými příslušnými orgány obou jurisdikcí.

Kapitola VII

Správní sankce a opatření

Článek 28

Správní sankce a opatření

1. Aniž jsou dotčeny dohledové pravomoci příslušných orgánů podle článku 26 a právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, zajistí členské státy v souladu se

svými vnitrostátními právními předpisy, aby příslušné orgány měly pravomoc ukládat správní sankce a jiná správní opatření týkající se alespoň těchto porušení:

- a) porušení zákazu stanoveného článkem 6;
- b) jakákoli manipulace s informacemi, jež mají být předloženy v souladu s čl. 24 odst. 1.

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc ukládat správní sankce a opatření vůči úvěrové instituci a jakémukoli subjektu skupiny, včetně smíšené holdingové společnosti, pojišťovny nebo zajišťovny.

Pokud se ustanovení prvního pododstavce uplatňují na právnické osoby, členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly v případě porušení pravomoc uplatnit za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy sankce vůči členům vedoucího orgánu a jiným fyzickým osobám, které jsou na základě vnitrostátních právních předpisů za porušení odpovědné.

- 2. Správní sankce a opatření přijaté pro účely odstavce 1 musí být účinné, přiměřené a odrazující.
- 3. Pokud se členské státy rozhodnou stanovit za porušení ustanovení odstavce 1 trestní sankce, musí zajistit, aby byla zavedena vhodná opatření tak, aby příslušný orgán měl všechny pravomoci nezbytné k tomu, aby mohl spolupracovat se soudními orgány ve své jurisdikci s cílem obdržet příslušné informace týkající se vyšetřování trestných činů nebo řízení zahájených pro možné porušení článku 6 a pro manipulaci s informacemi, jež mají být předloženy v souladu s čl. 24 odst. 1, a poskytovat tytéž informace ostatním příslušným orgánům a Evropskému orgánu pro bankovníctví v zájmu splnění své povinnosti spolupracovat pro účely odstavce 1 navzájem a případně s Evropským orgánem pro bankovníctví.

Příslušné orgány mohou v zájmu usnadnění výkonu svých sankčních pravomocí rovněž spolupracovat s příslušnými orgány jiných členských států.

- 4. Členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy udělí příslušným orgánům pravomoc ukládat v případě porušení podle odstavce 1 alespoň tyto správní sankce a jiná opatření:
 - a) příkaz osobě odpovědné za porušení, aby protiprávní jednání ukončila a zdržela se jeho opakování;
 - b) vydání zisku realizovaného nebo ztrát zamezených díky porušení, pokud je lze určit;
 - c) veřejná výstraha, která označí odpovědnou osobu a povahu porušení;
 - d) zrušení nebo pozastavení povolení;
 - e) dočasný zákaz výkonu vedoucích funkcí v subjektu uvedeném v článku 3 pro jakoukoli fyzickou osobu, jež je považována za odpovědnou;
 - f) v případě opakovaného porušení trvalý zákaz výkonu vedoucích funkcí v subjektu uvedeném v článku 3 pro jakoukoli fyzickou osobu, jež je považována za odpovědnou;
 - g) maximální správní peněžitá sankce, jejíž výše činí nejméně trojnásobek zisku realizovaného nebo ztráty zamezené díky porušení, pokud je lze určit;

- h) ve vztahu k fyzickým osobám maximální správní peněžitá sankce ve výši nejméně 5 000 000 EUR, nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, odpovídající hodnota v národní měně ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost;
- i) ve vztahu k právnickým osobám maximální správní peněžitá sankce ve výši nejméně 10 % celkového ročního obrátu právnické osoby podle nejnovější dostupné účetní závěrky schválené vedoucím orgánem; je-li právnická osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen vypracovat konsolidovanou účetní závěrku podle směrnice 2013/34/EU, je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrát nebo odpovídající typ příjmu v souladu s příslušným účetním režimem podle nejnovější dostupné konsolidované účetní závěrky schválené vedoucím orgánem vrcholného mateřského podniku.

Členské státy mohou příslušným orgánům udělit další pravomoci kromě těch uvedených v tomto odstavci a mohou stanovit širší oblast působnosti a vyšší sazby sankcí, než jak je stanoveno v tomto odstavci.

5. Do [*OP please introduce the exact date 12 months after entry into force of this Regulation*] oznámí členské státy předpisy týkající se odstavce 1 Komisi a Evropskému orgánu pro bankovníctví. Bezodkladně oznámí Komisi a Evropskému orgánu pro bankovníctví jakékoli jejich následné změny.

Článek 29

Výkon dohledových pravomocí a sankcí

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány při určování typu a výše správních sankcí a jiných opatření přihlédly ke všem relevantním okolnostem, případně včetně:
- a) závažnosti a doby trvání porušení;
 - b) míry odpovědnosti osoby odpovědné za porušení;
 - c) finanční síly osoby odpovědné za porušení, a to po zvážení faktorů, jako je celkový obrát v případě právnické osoby, nebo roční příjem v případě fyzické osoby;
 - d) výše zisku realizovaného osobou odpovědnou za porušení nebo ztráty, jíž zamezila, pokud je lze určit;
 - e) míry spolupráce osoby odpovědné za porušení s příslušným orgánem, aniž je dotčena potřeba zajistit vydání zisku realizovaného uvedenou osobou nebo ztráty, jíž zamezila;
 - f) předchozích porušení ze strany osoby odpovědné za porušení;
 - g) opatření, která osoba odpovědná za porušení přijala, aby zabránila jeho opakování.
 - h) všech případných systémových důsledků porušení.

Ohlašování porušení

1. Příslušný orgán vytvoří účinné mechanismy ohlašování skutečných nebo potenciálních porušení podle čl. 28 odst. 1.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
 - a) specifické postupy pro přijímání hlášení o porušeních a návazná opatření, včetně zřízení bezpečných komunikačních kanálů pro tato hlášení;
 - b) vhodnou ochranu pro osoby pracující na základě pracovní smlouvy, které ohlásí porušení nebo které jsou z porušení obviněny, a to před odplatou, diskriminací nebo ostatními druhy nespravedlivého zacházení;
 - c) ochranu osobních údajů osob, které porušení ohlásí, i fyzických osob, které se porušení údajně dopustily, včetně ochrany týkající se zachování důvěrnosti jejich totožnosti ve všech fázích řízení, aniž je dotčeno poskytování informací vyžadované podle vnitrostátních právních předpisů v rámci vyšetřování nebo následném soudním řízení.
3. Členské státy uloží zaměstnavatelům povinnost zavést vhodné interní postupy, jejichž prostřednictvím mohou jejich zaměstnanci ohlašovat porušení podle čl. 28 odst. 1.
4. Členské státy mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy stanovit finanční pobídky pro osoby, které nabízejí relevantní informace o možném porušení tohoto nařízení, pokud pro tyto osoby již neexistuje předchozí právní nebo smluvní povinnost oznamovat tyto informace, informace jsou nové a vedou k uložení správní sankce nebo jiného opatření za porušení tohoto nařízení nebo k uložení trestní sankce.

Výměna informací s Evropským orgánem pro bankovníctví

1. Příslušné orgány poskytnou Evropskému orgánu pro bankovníctví každoročně souhrnné informace týkající se všech správních opatření a sankcí, které uložily v souladu s článkem 28. Evropský orgán pro bankovníctví tyto informace zveřejní ve výroční zprávě.
2. Pokud se členské státy rozhodnou uložit za porušení ustanovení čl. 28 odst. 1 trestní sankce, jejich příslušné orgány poskytnou Evropskému orgánu pro bankovníctví každoročně anonymizované a souhrnné údaje týkající se veškerých provedených vyšetřování v trestních věcech a uložených trestních sankcí. Evropský orgán pro bankovníctví tyto informace zveřejní ve výroční zprávě.
3. V případě, že příslušný orgán zveřejnil správní sankce, pokuty a jiná opatření, jakož i trestní sankce, oznámí je současně Evropskému orgánu pro bankovníctví.
4. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro určení postupů a formulářů pro účely výměny informací podle odstavců 1 a 2.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do *[OP please introduce exact date by 12 months after the publication of the Regulation]*.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 32

Zveřejňování rozhodnutí

1. Při dodržení ustanovení třetího pododstavce zveřejní příslušný orgán každé rozhodnutí, jímž se ukládá správní sankce nebo jiné opatření v souvislosti s porušením článku 6 a v souvislosti s manipulací s finančním výkaznictvím podle čl. 28 odst. 1 na svých internetových stránkách ihned poté, co byla o uvedeném rozhodnutí informována osoba, které bylo takové rozhodnutí určeno.

Informace zveřejněné podle prvního pododstavce uvádějí alespoň druh a charakter porušení a totožnost osoby, které se rozhodnutí týká.

První a druhý pododstavec se nevztahují na rozhodnutí, jimiž se ukládají opatření v rámci vyšetřování.

Má-li příslušný orgán na základě individuálního posouzení případu za to, že zveřejnění totožnosti právnické osoby, které se rozhodnutí týká, nebo osobních údajů fyzické osoby by bylo nepřiměřené, nebo pokud by takové zveřejnění ohrozilo probíhající vyšetřování nebo stabilitu finančních trhů, učiní jeden z těchto kroků:

- a) odloží zveřejnění rozhodnutí do doby, kdy pominou důvody pro takové odložení;
 - b) zveřejní rozhodnutí v anonymní podobě způsobem, jenž je v souladu s vnitrostátními právními předpisy, pokud takové zveřejnění zajistí účinnou ochranu dotčených osobních údajů, a popřípadě odloží zveřejnění příslušných údajů po přiměřenou dobu, pokud lze předpokládat, že důvody pro anonymní zveřejnění během této doby pominou;
 - c) nezveřejní rozhodnutí v případě, že se příslušný orgán domnívá, že zveřejnění v souladu s písmenem a) nebo b) nebude dostatečné pro zajištění:
 - i) toho, že nebude ohrožena stabilita finančních trhů;
 - ii) přiměřenosti zveřejnění takových rozhodnutí v případech opatření, jež jsou považována za mírnější.
2. Pokud byl proti rozhodnutí podán opravný prostředek u vnitrostátního soudu, správního nebo jiného orgánu, příslušný orgán na svých internetových stránkách tyto informace rovněž ihned zveřejní, stejně jako veškeré následné informace o výsledku takového opravného prostředku. Dále se rovněž zveřejní jakékoli rozhodnutí, kterým se napadené rozhodnutí ruší.
 3. Příslušný orgán zajistí, aby jakékoli rozhodnutí zveřejněné v souladu s tímto článkem zůstalo na jeho internetových stránkách přístupné nejméně po dobu pěti let po zveřejnění. Osobní údaje obsažené v uvedených rozhodnutích jsou na internetových stránkách příslušného orgánu uchovávány po dobu nezbytnou v souladu s platnými předpisy o ochraně údajů.

Kapitola VIII

Zprávy a přezkum

Článek 33

Zprávy Evropského orgánu pro bankovníctví

Evropský orgán pro bankovníctví ve spolupráci s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy vypracuje následující zprávy a do [OP please introduce exact date, 12 months from the publication of the Regulation] je předá Komisi:

- a) zprávu o možném limitu parametrů v čl. 9 odst. 2 písm. a) až h) a o druzích sekuritizace, které podle názoru Evropského orgánu pro bankovníctví neohrožují finanční stabilitu základní úvěrové instituce nebo finančního systému Unie;
- b) zprávu o tom, zda by pro účely obezřetného řízení vlastního rizika základní úvěrové instituce měly být zahrnuty jiné druhy derivátů a finančních nástrojů, než jsou ty uvedené v čl. 11 odst. 1;
- c) zprávu o tom, zda lze pro účely zajištění umožnit prodávat klientům jiné finanční nástroje než ty uvedené v čl. 12 odst. 1, a o podílu požadavků na kapitál, při jehož překročení se nesmějí prodávat deriváty, jak je uvedeno v čl. 12 odst. 2 písm. b).

Článek 34

Přezkum

Komise pravidelně sleduje dopad pravidel stanovených tímto nařízením na dosažení cílů uvedených v článku 1 a na stabilitu finančního systému Unie jako celku, přičemž zohledňuje vývoj struktury trhu, jakož i rozvoj a činnosti subjektů, na něž se vztahuje toto nařízení, a předkládá případné vhodné návrhy. Přezkum se zaměřuje zejména na uplatňování prahových hodnot uvedených v článku 3, na uplatňování a účinnost zákazu podle článku 6, na rozsah činností uvedených v článku 8 a na vhodnost parametrů uvedených v článku 9. Komise po zohlednění stanovisek příslušných orgánů do 1. ledna 2020 předloží a poté pravidelně předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu zabývající se mimo jiné výše uvedenými otázkami, k níž je případně připojen legislativní návrh.

Kapitola IX

Závěrečná ustanovení

Článek 35

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Přenesená pravomoc podle čl. 6 odst. 6, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 5, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2, čl. 15 odst. 2, čl. 16 druhého pododstavce, čl. 23 odst. 4 a čl. 27 odst. 3 je Komisi svěřena na dobu neurčitou od data uvedeného v článku 38.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 6, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 5, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2, čl. 15 odst. 2, čl. 16 druhém pododstavci, čl. 23 odst. 4 a čl. 27 odst. 3 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 6, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 5, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2, čl. 15 odst. 2, čl. 16 druhého pododstavce, čl. 23 odst. 4 a čl. 27 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 36

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne vstupu v platnost, s výjimkou článku 6, který se použije ode dne [OP please introduce exact date, 18 months after publication of this Regulation], a článků 13 až 18 a článku 20, které se použijí ode dne [OP please introduce exact date, 36 months after publication of this Regulation].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1. Název návrhu/podnětu
- 1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB
- 1.3. Povaha návrhu/podnětu
- 1.4. Cíle
- 1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6. Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7. Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2. Systém řízení a kontroly
- 2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky
- 3.2. Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1. *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2. *Odhadovaný dopad na operační prostředky*
 - 3.2.3. *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*
 - 3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5. *Příspěvky třetích stran*
- 3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady o strukturálních opatřeních zvyšujících odolnost bank EU

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB⁴³

Vnitřní trh – finanční trhy

1.3. Povaha návrhu/podnětu

☒ Návrh/podnět se týká **nové akce**

1.4. Cíle

1.4.1. Viceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Přispět ke snížení rizik pro finanční stabilitu a k obnovení důvěry investorů a dalších účastníků trhu ve finanční trhy

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Na základě výše uvedených obecných cílů je záměrem nařízení zamezit systémovému riziku, finanční tísní nebo selhání velkých, složitých a vzájemně propojených bank a splnit řadu cílů:

- omezení přijímání nadměrného rizika ze strany úvěrové instituce;
- odstranění podstatných střetů zájmů mezi různými částmi úvěrové instituce;
- zamezení nedokonalé distribuci zdrojů a podpora úvěrování reálné ekonomiky;
- zajištění nerušené hospodářské soutěže pro všechny instituce na vnitřním trhu;
- omezení vzájemné propojenosti ve finančním sektoru, která vede k systémovému riziku;
- usnadnění efektivního řízení a monitorování úvěrových institucí a dohledu nad nimi; a
- usnadnění řádné obnovy a řešení problémů skupiny.

⁴³

ABM: řízení podle činností (activity-based management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (activity-based budgeting).

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Omezení přijímání nadměrného rizika ze strany úvěrové instituce;
Omezení střetů zájmů mezi různými částmi úvěrové instituce;
Omezení nedokonalé distribuce zdrojů a větší objem úvěrů pro reálnou ekonomiku;
Menší narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu;
Omezení vzájemné propojenosti v rámci finančního sektoru;
Efektivnější řízení a monitorování úvěrových institucí a dohled nad nimi;
Spořádanější obnova a řešení problémů největších a nejsložitějších bankovních skupin.

1.4.4. *Ukazatele výsledků a dopadů*

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

Mezi relevantní ukazatele hodnotící návrh může patřit:

- Počet a velikost bank, na něž se vztahují požadavky na strukturální oddělení;
- Rozdělení činností do vkladového nebo obchodního subjektu;
- Objemy transakcí, rozpětí nebo likvidita na relevantních trzích;
- Vývoj tržních podílů bank podléhajících strukturálnímu oddělení;
- Koncentrace trhu v činnostech podléhajících strukturálnímu oddělení;
- Subjekty nově vstupující na trh v činnostech podléhajících strukturálnímu oddělení;
- Vývoj ziskovosti bank podléhajících strukturálnímu oddělení;
- Měření velikosti implicitních veřejných subvencí;
- Měření nižších nákladů na financování pro banky, jejichž velikost nedovoluje jejich selhání;
- Měření obchodních a úvěrových činností bank, jejichž velikost nedovoluje jejich selhání.

1.5. **Odůvodnění návrhu/podnětu**

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

Od počátku finanční krize Evropská unie a její členské státy pracují na zásadní reformě bankovní regulace a dohledu.

V oblasti bankovního sektoru EU zahájila několik reforem s cílem zvýšit odolnost bank a snížit dopad možných selhání bank za účelem vytvoření bezpečnějšího, zdravějšího, transparentnějšího a zodpovědnějšího finančního systému fungujícího ve prospěch ekonomiky a společnosti jako celku (viz zejména nové nařízení a směrnice o kapitálových požadavcích a navrhovaná směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank).

Velikost bankovního sektoru EU i jednotlivých bank však je i nadále značná, a to v absolutním i relativním vyjádření. Největší banky jsou také aktivnější v komplexních obchodních činnostech i v přeshraničních činnostech, prostřednictvím velmi vysokého počtu právních subjektů.

Některé členské státy EU i třetí země proto učinily další kroky a přijaly nebo se chystají přijmout strukturální reformy svých bankovních sektorů s cílem řešit problémy související s

největšími a nejsložitějšími finančními institucemi. Rovněž mezinárodní instituce, jako je G20, Rada pro finanční stabilitu, Banka pro mezinárodní platby, Mezinárodní měnový fond a Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj zdůraznily význam takových reforem například v souvislosti s obnovením platební schopnosti a vyzvaly k široké a celosvětové diskusi o obchodních modelech bank.

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení EU

Vzhledem k tomuto vývoji existují pádné důvody k akci na úrovni EU. Vnitrostátní reformy sice mají obecně stejný cíl, v podrobnostech se ale liší. To bude mít rušivý vliv na rozhodování o umístění činnosti, jelikož banky, jejichž velikost nedovoluje jejich selhání, mohou činnosti převést nebo přemístit do jiného členského státu. Společná reakce na úrovni EU by tedy byla efektivnější. V zájmu usnadnění úkolů jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu řešení problémů jsou pro bankovní unii velmi zapotřebí jednotná pravidla.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

neuvedeno

1.5.4. Soulad a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji

EU již zahájila řadu reforem s cílem zvýšit odolnost bank a snížit pravděpodobnost a dopad selhání bank. Tyto reformy zahrnují opatření pro posílení platební schopnosti bank (požadavky na kapitál a likviditu v nařízení a směrnici o kapitálových požadavcích), opatření pro posílení obnovy platební schopnosti bank (navrhovaná směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank), opatření pro lepší pojištění vkladů (revize směrnice o systémech pojištění vkladů), opatření pro zvýšení transparentnosti a řešení rizik z derivátů a pro zdokonalení tržních infrastruktur (nařízení o infrastruktuře evropských trhů – EMIR a související revize směrnice o trzích finančních nástrojů – MiFID). S cílem zrušit cyklus negativní zpětné vazby mezi riziky pro finance státu a bankovními riziky a obnovit důvěru v euro a v bankovní systém Evropská komise dále vyzvala k rozvoji bankovní unie na základě jednotného souboru pravidel, který se uplatní na všechny banky v celé EU. Tento projekt zahrnuje jednotný mechanismus dohledu a jednotný mechanismus řešení problémů, které budou povinné pro členy eurozóny, ale otevřené k dobrovolné účasti všech ostatních členských států.

I přes tento rozsáhlý program reforem jsou pro snížení pravděpodobnosti a dopadu selhání bank, jejichž velikost selhání nedovoluje, potřebná další opatření. Taková opatření mají globální podporu, jak dokládají nedávná prohlášení vedoucích představitelů a ministrů skupiny G20.

Pokud jde o dopad selhání, provedení směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank umožní řádné řešení problémů běžných bank EU, a tím výrazně sníží vliv selhání takových bank na veřejné finance. Uplatňování pravomocí k řešení problémů bude náročné vůči bankám, jejichž velikost nedovoluje jejich selhání, vzhledem k jejich obzvláště velkým, komplexním a integrovaným rozvahám a podnikovým strukturám. V důsledku toho i když je potenciál případné veřejné podpory jistě menší, nemusí stále být eliminován, pokud nejsou uvedené pravomoci ve všech případech plně uplatňovány. Dopad selhání velké a složité banky může tedy být stále značný. Všechny tyto faktory mohou vysvětlovat vnímání trhu ohledně zbývajících implicitních subvencí a vyžadovat další objasnění ohledně potenciálních dodatečných strukturálních opatření. Strukturální reforma rozšíří možnosti, které mají příslušné orgány k dispozici při řešení selhání bankovních skupin. Díky zvýšení důvěryhodnosti spořádaného řešení problémů rovněž zlepší tržní disciplínu a dynamiku bankovních rozvah *ex ante*. Strukturální reformy by mohly ve vztahu k bankám, jejichž

velikost nedovoluje jejich selhání, zvýšit účinnost nově udělených pravomocí podle směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank, jelikož by se orgány příslušné k řešení zabývaly samostatnými, oddělenými a jednoduššími rozvahami. To by usnadnilo monitorování a posuzování různých subjektů bankovní skupiny a rozšířilo škálu možností, jež mají orgány příslušné k řešení k dispozici. Doplňková opatření pro banky, jejichž velikost nedovoluje jejich selhání, by byla v souladu se zásadou proporcionality směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

☒ Časově neomezený návrh/podnět

Vstup v platnost a začátek používání se předpokládá v letech 2015/2017, s použitím zákazu obchodování na vlastní účet od ledna 2017 a potenciálních požadavků na oddělení od července 2018.

1.7. Předpokládaný způsob řízení⁴⁴

U rozpočtů na rok 2014 a na další roky

☐ Přímé řízení Komisí

- ☐ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie;
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur;

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☒ **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi;
 - ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte);
 - ☐ EIB a Evropský investiční fond;
 - ☐ subjekty uvedené v člancích 208 a 209 finančního nařízení;
 - ☐ veřejnoprávní subjekty;
 - ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky;
 - ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky;
 - ☐ osoby pověřené prováděním zvláštních činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.
- *Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.*

Poznámky

Evropský orgán pro bankovníctví je regulační agentura jednající pod dohledem Komise.

⁴⁴

Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Návrh stanoví pravidelný přezkum účinnosti navrhovaných opatření ze strany Komise.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

Pokud jde o právní, ekonomické, efektivní a účinné využití prostředků na základě návrhu, očekává se, že návrh nepřinese nová rizika, která by ještě nebyla kryta stávajícím rámcem orgánu EBA pro vnitřní kontrolu.

2.2.2. Informace o zavedeném systému vnitřní kontroly

neuvedeno

2.2.3. Odhad nákladů a přínosů kontrol a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb

neuvedeno

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Pro účely boje proti podvodům, korupci a jiné protiprávní činnosti se na Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) bez jakéhokoli omezení uplatňují ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF).

EBA přistoupí k interinstitucionální dohodě uzavřené dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o interním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům a neprodleně přijme odpovídající ustanovení platná pro všechny své pracovníky.

Rozhodnutí o financování a z nich plynoucí dohody a prováděcí nástroje výslovně stanoví, že Účetní dvůr a Evropský úřad pro boj proti podvodům mohou v případě potřeby provádět šetření na místě u příjemců finančních prostředků poskytovaných orgánem EBA a u zaměstnanců odpovědných za jejich přidělování.

Články 64 a 65 nařízení o zřízení orgánu EBA obsahují ustanovení o plnění a kontrole rozpočtu orgánu EBA a platných finančních pravidlech.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
		RP/NRP (⁴⁵)	zemí ESVO ⁴⁶	kandidátských zemí ⁴⁷	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
1.a	12.0302 Evropský orgán pro bankovníctví (EBA)	RP	ANO	ANO	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

⁴⁵ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

⁴⁶ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁴⁷ Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

Tato legislativní iniciativa bude mít následující dopady na výdaje:

- Nábor dvou nových dočasných zaměstnanců (kategorie TA) do orgánu EBA (2 TA od ledna 2016) – Další informace o náplni jejich práce a způsobu výpočtu nákladů na ně (z nichž 40 % bude financovat EU a 60 % členské státy) viz příloha.
- Nové úkoly budou plněny s využitím lidských zdrojů, které jsou k dispozici v rámci každoročního přidělování rozpočtových prostředků, s ohledem na rozpočtová omezení, jež se vztahují na všechny subjekty EU, a v souladu s finančním plánováním pro agentury. Zdroje, které uvedená agentura na tyto nové úkoly potřebuje, budou zejména v souladu a slučitelné s plánováním lidských a finančních zdrojů pro orgán EBA, jež stanoví nedávno zveřejněné sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Programování lidských a finančních zdrojů pro decentralizované agentury na období 2014–2020 (COM(2013) 519).

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	1A Inteligentní růst podporující začlenění – hospodářská, sociální a územní soudržnost
-----------------------------------	-------	--

GŘ: MARKT			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	CELKEM
• Operační prostředky										
12.0302	Závazky	(1)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Evropský orgán pro bankovníctví (EBA)	Platby	(2)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ⁴⁸										
Číslo rozpočtové položky		(3)								

⁴⁸ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

CELKEM prostředky pro GŘ MARKT	Závazky	=1+1a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Platby	=2+2a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)								
	Platby	(5)								
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
CELKEM prostředky na OKRUH 1.a víceletého finančního rámce	Závazky	=4+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Platby	=5+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Platby	=5+ 6								

Okruh víceletého finančního rámce	5	Správní výdaje
--	----------	----------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
GŘ:									
• Lidské zdroje									
• Ostatní správní výdaje									
GŘ <....> CELKEM	Prostředky								

CELKEM prostředky na OKRUH 5 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)								
---	-------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok N ⁴⁹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky								
	Platby								

⁴⁹ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Uved'te cíle a výstupy ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)						CELKEM	
	VÝSTUPY																	
	Druh ⁵⁰	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet	Náklady celkem
SPECIFICKÝ CÍL Č. 1 ⁵¹ ...																		
– Výstup																		
– Výstup																		
– Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 1																		
SPECIFICKÝ CÍL Č. 2 ...																		
– Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 2																		
NÁKLADY CELKEM																		

⁵⁰ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

⁵¹ Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

3.2.3. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.2.3.1. Shrnutí

- ☒ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N ⁵²	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	CELKEM
--	------------------------	------------	------------	------------	--	--------

OKRUH 5 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Ostatní správní výdaje								
Mezisoučet za OKRUH 5 víceletého finančního rámce								

Mimo OKRUH 5⁵³ víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Ostatní správní výdaje povahy								
Mezisoučet mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce								

CELKEM								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

⁵² Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

⁵³ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☒ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finanční úpravy (viz bod 1.6)
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)					
XX 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)					
XX 01 01 02 (při delegacích)					
XX 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)					
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)					
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)⁵⁴					
XX 01 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)					
XX 01 02 02 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)					
XX 01 04 yy ⁵⁵	– v ústředí				
	– při delegacích				
XX 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)					
10 01 05 02 (SZ, ZAP, VNO v přímém výzkumu)					
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)					
CELKEM					

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	
Externí zaměstnanci	

⁵⁴ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁵⁵ Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- ☒ Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.
- Zdroje, které EBA na tyto nové úkoly potřebuje, budou v souladu a slučitelné s víceletým finančním rámcem na období 2014–2020 a s plánováním lidských a finančních zdrojů pro orgán EBA, jež stanoví nedávno zveřejněné sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Programování lidských a finančních zdrojů pro decentralizované agentury na období 2014–2020 (COM(2013) 519).
- ☐ Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

Upřesněte požadovanou úpravu, příslušné rozpočtové položky a odpovídající částky.

- ☐ Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce⁵⁶.

Upřesněte potřebu, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

- Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Celkem
Členské státy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Spolufinancované prostředky CELKEM	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

⁵⁶

Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody (na období 2007–2013).

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- ☐ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ dopad na vlastní zdroje
 - ☐ dopad na různé příjmy

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ⁵⁷						
			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Článek...			0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

U účelově vázaných různých příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Upřesněte způsob výpočtu dopadu na příjmy.

⁵⁷

Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 25% nákladů na výběr.

Příloha o strukturálních opatřeních zvyšujících odolnost úvěrových institucí EU

Odhad pro orgán EBA

Návrh Komise obsahuje ustanovení, aby orgán EBA vypracoval čtyři akty v přenesené pravomoci a šest technických norem, které by měly zajistit, aby ustanovení vysoce technické povahy byla v celé EU uplatňována jednotně.

Komise by měla přijmout regulační technické normy vypracované orgánem EBA týkající se metodiky pro jednotné měření a uplatňování parametrů pro výpočet prahové hodnoty, při jejímž překročení by mělo dojít k oddělení obchodních činností. Komise a EBA by měly zajistit, aby tyto normy mohly všechny dotčené instituce uplatňovat způsobem, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti těchto institucí a jejich činností. Kromě toho by Komise měla prostřednictvím prováděcích aktů přijmout prováděcí technické normy vypracované orgánem EBA týkající se metodiky pro výpočet objemu obchodních činností úvěrových institucí prováděných úvěrovými institucemi a mateřskými podniky a jednotný vzor pro sdělení informací o celkovém objemu a jednotlivých složkách obchodních činností úvěrových institucí a mateřských podniků. Tato plánovaná činnost vyžaduje dvoustranné a mnohostranné schůzky se zúčastněnými stranami, analýzy a posouzení možností a vypracování konzultačních dokumentů, veřejné konzultace se zúčastněnými stranami, zřizování a řízení stálých skupin odborníků složených z orgánů dohledu členských států, zřizování a řízení *ad hoc* skupin odborníků, analýzy odpovědí na konzultace, vypracování analýz nákladů a přínosů a vypracování právního textu.

Předpokládá se, že nařízení vstoupí v platnost na konci roku 2015. Dodatečné zdroje orgánu EBA jsou tedy třeba až od roku 2016. Pro výkon požadovaných úkolů v dlouhodobém horizontu budou třeba dvě místa dočasných zaměstnanců:

Akty Komise v přenesené pravomoci:

- Parametry: úroveň vyvratitelného předpokladu, počet;
- Poskytování produktů řízení rizika: strop, při jehož překročení musí tyto produkty poskytovat obchodní subjekt;
- Pravidla pro oddělení – velké expozice: způsobitelné techniky zmírňování úvěrového rizika;
- Územní působnost: kritéria rovnocennosti.

Technické normy Komise

- Zákaz obchodování na vlastní účet – metodika výpočtu obchodních činností pro účely obecné prahové hodnoty;
- Zákaz obchodování na vlastní účet – jednotný vzor pro sdělování informací o obchodních činnostech;
- Oddělení – parametry: jednotné měření a uplatňování;
- Podrobnosti o povinnosti podávat zprávy a vstup v platnost;
- Registrace registrů obchodních údajů;
- Orgány s přístupem k údajům registrů obchodních údajů.

Předpoklad dodatečných zdrojů:

- Předpokládá se, že dvě dodatečná pracovní místa zaujmou dočasní zaměstnanci funkční skupiny a platové třídy AD7;

- Průměrné mzdové náklady u různých kategorií zaměstnanců vycházejí z pokynů GR BUDG;
- Korekční koeficient platu pro Londýn je 1,344;
- Náklady na služební cesty se odhadují na 10 000 EUR;
- Předpokládané náklady související s náborem (cestovné, hotel, lékařská prohlídka, příspěvky na zařízení a jiné příspěvky, náklady na stěhování atd.) činí 12 700 EUR.

Způsob výpočtu zvýšení požadovaného rozpočtu na příští tři roky je uveden podrobněji v tabulce. Ve výpočtu se odráží skutečnost, že z rozpočtu Unie se financuje 40 % nákladů.

Druh nákladů	Výpočet	Částka (v tisících)			
		2016	2017	2018	Celkem
Náklady na zaměstnance					
11 Platy a příspěvky	=2 x 132 x 1,344	355	355	355	1,064
12 Výdaje na nábor zaměstnanců	=2 x 13	25			25
13 Výdaje na služební cesty	=2 x 10	20	20	20	60
Celkem: Náklady na zaměstnance		400	375	375	1,150
Z toho příspěvek Společenství (40 %)		160	150	150	460
Z toho příspěvek členských států (60 %)		240	225	225	690